

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Sólistky souboru
opereta/muzikál NDM

**Martina Šnytová,
Hana Fialová**

REBECCA

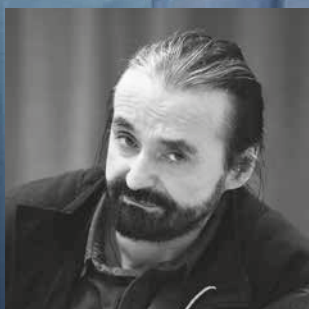
Mysteriózní muzikál o lásce, žárlivosti a vášni

OPERA

Pouze 7 uvedení
ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE

ČINOHRA

CAR SAMOZVANEC
v režii Andrzeje Celińského

BALET

CHAPLIN
Přijďte na zkoušku

OPERETA/MUZIKÁL

Muzikálový hit sezóny
REBECCA

PODPORUJEME KULTURU

Foto: Marcus Bredt

Crystal Hall – Ázerbájdžán, Baku

Budova pro konání soutěže Eurovision Song Contest 2012 byla postavena v ázerbájdžánském Baku za neuvěřitelných osm měsíců. Na stavbě se podílela také společnost ArcelorMittal Construction International prostřednictvím svých inovativních řešení pro zastřešení, fasády a podlahy pod značkou Arval.

ArcelorMittal

transforming
tomorrow

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA

Vážení a milí diváci, milí přátelé,

končí rok 2016 a před námi se otevírá nadějný prostor roku nového, roku, jak všichni věříme a doufáme, se šťastnou sedmičkou na konci. Rok 2017!

Rok 2016 se nesl ve znamení Shakespeara. Po celém kulturním světě, v Ostravě díky společnému projektu ostravské kulturní scény Shakespeare Ostrava 2016, opravdu vydatně. Shakespeare a inspirace jeho dílem nemizí z repertoáru souborů našeho divadla pochopitelně ani v roce 2017, právě naopak. Hned únorová operní premiéra – první ostravské uvedení opery jednoho z největších anglických skladatelů Benjamina Brittena (1913–1976) **Zneuctění Lukrecie** (*The Rape of Lucretia*) – je dílem, jehož libreto vychází také ze stejnojmenné epické básně Williama Shakespeara. Činohra obohatí repertoár od dubna o **Zamilovaného Shakespeara**,

první operní premiéra příští sezóny 2017/2018 bude patřit **Otelovi** v kongeniálním zpracování Giuseppe Verdiho a rok 2017 uzavře **Romeo a Julie**, tentokrát v muzikálovém zpracování Borise Urbánka s písňovými texty Jaromíra Nohavici.

Kulturně-historická výročí, která se stávají mnohdy ústředními tématy celého roku, pokud je vnímáme či navíc jsme na nich účastní, jsou inspirujícím doplněním našich individuálních příběhů a osudů. Dávají nám šanci vnímat naše konání a bytí, teď a tady, v širším kontextu a souvislostech a být i inspirací na další cestě. Je to nabídka, možnost... zaleží na nás, co a jak si z ní vezmeme.

Rok 2017 je rokem **750. výročí první písemné zmínky o Ostravě**, konkrétně prostoru Moravské Ostravy, tedy na levém břehu řeky Ostravice, která se stala základem města. Historii Ostravy lze dělit na tři základní etapy – pro podobu a rozvoj města zásadní – před uhlím, s uhlím a po uhlí. Dnešní „pouhelná“, již přes dvacet let trvající etapa je velkou výzvou: jak naplnit pro budoucnost současnou infrastrukturu města (vzniklou v době s uhlím, ve které se Ostrava téměř skokem stává z malého města moderním průmyslovým velkoměstem) novým obsahem tak, aby jeho velký potenciál (včetně výjimečné geografické polohy) byl příjemným a smysluplným místem pro život?

Myslím si a věřím, že kultura a vzdělanost jsou hlavními tématy, které mají tu moc a sílu Ostravě zásadním způsobem v její probíhající proměně pomoci. V době uhlé – 28. září 1907, před 110 lety – byla veřejnosti otevřena jedna

z nejvýznamnějších kulturních staveb: Městské divadlo, budova nesoucí dnes jméno Divadlo Antonína Dvořáka. Je to první stavba postavená v Ostravě k účelu ryze divadelnímu, její otevření je významným datem v novodobých kulturních dějinách města.

Pro mě osobně jsou tato přemýšlení o prostoru, ve kterém žijeme a tvoříme, velmi důležitá a inspirativní. Přiznávám, mám výročí a z nich plynoucí souvislosti a otázky, které jsou schopna klást, velmi rád, mnohá témata z nich plynoucí se snažím iniciovat a artikulovat. Je to mnohdy velmi poučné a inspirativní. Bez vědomí souvislostí, s poučením a poučením hledajícím pohledem k minulosti není možné žít plně přítomnost a zodpovědně svým podílem, svými možnostmi a prací plánovat přítomnost budoucnost. To platí nejen pro divadlo!

Přeji Vám všem dobrý, zdravý, láskyplný a tvořivý rok 2017! A ať je naše divadlo v něm pro Vás dobrým a častým, zábavným, chytrým, příjemným, vzdělaným, okouzlujícím a překvapujícím společníkem a partnerem k dialogu! Tím vším umí dobré divadlo být! Ale to mnozí přece dobře víte!

V úctě Váš

Jiří Nekvasil

OHLASY DIVÁKŮ

Podělte se s ostatními o svůj kulturní zážitek z návštěvy Národního divadla moravskoslezského – napište nám do redakce na e-mailovou adresu casopis@ndm.cz nebo na Facebook Národního divadla moravskoslezského. Vaše názory nás zajímají!

JE ÚCHVATNÁ!

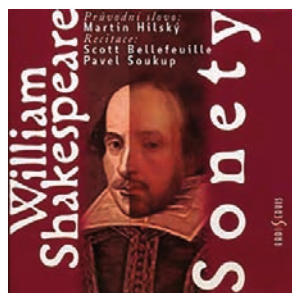
Výborná hra. Dlouho jsem se tak nepobavil, lidé na balkoně slzeli smíchy. Potlesk po každé árii, dokonce aplaus vestoje. Snad dramaturgové pochopí, že komedie není nic špatného a druhořadého a takových kusů dá NDM více. A pokud A. Gasnárková uspořádá s Janáčkovou filharmonií koncert s operními áriemi v Gongu, koupím si lístek. To by v tom byl čert, aby Gong nevyprodala.

René Stejskal

DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT

Všichni jste byli famózní. Moc se mi celé představení líbilo, energie, hudba a hlavně perfektní světový výkon. DĚKUJI, zase budu chodit na další Váš podařený kousek několikrát... a těším se na to..., jste stále lepší a lepší. Je to také zásluha šéfové, která má na tom velkou zásluhu, konečně je zase se na co koukat...

René Macháč

BRANIBOŘI V ČECHÁCH

Bylo to neskutečně krásné a úžasné! Tuto operu jsem předtím nikdy neviděla a byla jsem nadšena. Strhující sborové scény, působivá scéna, skvělý František Zahradníček a fenomenální Richard Novák! Klaním se a děkuji.

Iva Petříková

CD HANA/EDITH

Wow! Až se mi chce říct KONEČNĚ! © Tohle CD si ve skrytu duše přeju už hodně dlouho! © Děkuji za splnění mého tajného přání.

Lukáš Drlik

Každé dva měsíce odmění vydavatelství Českého rozhlasu Radioservis (www.radioteka.cz) jednoho z diváků audioknihou. Tentokrát jsme společně vybrali ohlas Reného Stejskala, ke kterému putuje CD Sonety Williama Shakespeara.

Gratulujeme!

OPERA _____ 5

ČINOHRA _____ 13

BALET _____ 23

OPERETA/MUZIKÁL _____ 31

EXTRA _____ 41

**Budte s námi
i ve virtuálním
světě...**

Národní divadlo
moravskoslezské

ndm ostrava

ndm.ostrava

ndm ostrava

www.ndm.cz

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil

Správní ředitelka: Miloslava Hercíková

Hudební ředitel opery: Jakub Klecker

Šéf činohry: Peter Gábor

Šéfka baletu: Lenka Dřímlová

Šéf operety/muzikálu: Patrick Fridrichovský

Šéf výpravy, scénograf: David Bazika

Mimořádné projekty: Andrea Dortová

Šéfka marketingu a obchodu: Markéta Chlebová

Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava

Odpovědná redaktorka: Marcela Bednaříková

Autoři textů: Pavel Bár, Marcela Bednaříková, Pavla Březinová, Andrea Dortová, Lenka Dřímlová, Patrick Fridrichovský, Martin Klimeš, Pavlína Macháčková, Eva Mikulášková, Ondřej Nádvorník, Radana Otipková, Sylvie Rubenová, Ladislav Slíva, Lenka Schreiberová, Barbora Truksová, Kateřina Vozňáková

Program a repertoár: Milena Sladká

Technická spolupráce: Jarmila Faferková

Grafická úprava: Václav Melecký

Redakční uzávěrka: 22. listopadu 2016

Vychází: 22. prosince 2016

Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské

Tisk: CZECH PRINT CENTER a. s.

Máte zájem inzerovat v časopise NDM?

Kontaktujte paní **Zuzanu Rausovou**, zuzana.rausova@ndm.cz, tel: 731 498 581

CD HANA/EDITH

Dne 16. prosince 2016 vyšlo **nové CD s názvem HANA/EDITH!**

Na konci „roku Edith Piaf“ (100 let od narození) se tak budete moci zaposlouchat do neznámějších šansonů Edith Piaf v kouzelném podání sólistky operety/muzikálu NDM a nositelky Ceny Thálie **Hany Fialové a orchestru operety/muzikálu** pod taktovkou **Marka Prášila**.

Dne 29. prosince pak během představení inscenace *Edith a Marlene* proběhne také slavnostní křest CD s programem.

CD bude k zakoupení v předprodeji NDM, během představení inscenace *Edith a Marlene* a také na internetu na www.stylton.com.

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona.

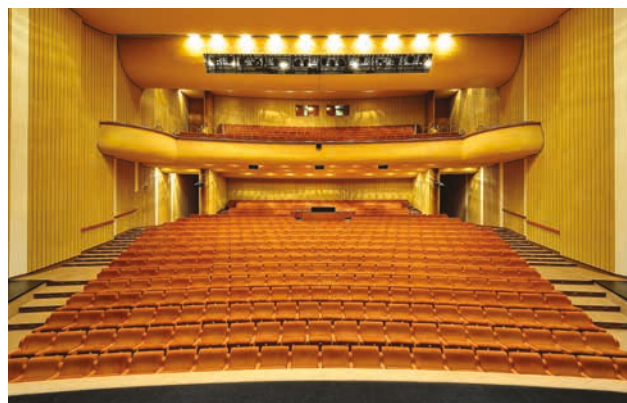
Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálním dílům a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úrovní se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Společně s Ostravským centrem nové hudby je Národní divadlo moravskoslezské pořadatelem festivalu NODO (Dny nové opery Ostrava / New Opera Days Ostrava). Několikadenní festival poskytuje co dva roky prostor pro realizaci nových operních děl současných skladatelů. Poprvé se festival NODO konal v roce 2012, kdy se setkal s velkým zájmem účastníků i médií. Festival NODO je organizován co druhý rok vždy v mezidobí Ostravských dnů.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobaročném stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 bylo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského, za druhé světové války byli čeští divadelníci nuceni budovu opustit. Během války divadlo zasáhlo bombardování a byla nutná jeho rekonstrukce. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a od roku 1948 Divadlo Zdeňka Nejedlého. V 50. letech došlo ke změně vnějšího vzhledu divadla, novobaroční prvky byly nahrazeny sloupovou řadou v průčelí, kterou můžeme vidět dodnes. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Divadlo Antonína Dvořáka je domovskou scénou souboru opery, hrají zde i soubory činohry a baletu. Hlediště po rekonstrukci na přelomu tisíciletí pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření Národního domu se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V letech 1908–1919 zde působilo první stálé české profesionální divadlo, v roce 1919 se stal druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. České divadlo se ale hrálo jen v Městském divadle a Národní dům sloužil ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Za německé okupace byl český divadelní soubor nucen opustit Městské divadlo a uchýlit se do Národního domu, který byl výrazně přestavěn. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k rozsáhlému požáru, který budovu prakticky zničil. Po rozsáhlé rekonstrukci a dostavbě bylo divadlo opět otevřeno v roce 1986. Divadlo Jiřího Myrona je domovskou scénou souboru operety/muzikál, účinkuje zde rovněž činoherní a baletní soubor a hlediště pojme 623 diváků.

opera

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2016/2017

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)

LA CLEMENZA DI TITO

Už tvůj hněv mě rozpaluje a Řím je v plamenech!

Hudební nastudování: Jakub Klecker

Režie: SKUTR

Premiéry 6. a 8. října 2016

v Divadle Antonína Dvořáka

*Nastudování v italském originále
s českými titulky*

Zdeněk Fibich (1850–1900)

BOUŘE

Plni krve, vášně, tápejte na ostrově duchů!

Hudební nastudování: Marek Šedivý

Režie: Jiří Nekvasil

Premiéry 1. a 3. prosince 2016

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v českém originále s českými titulky

Benjamin Britten (1913–1976)

ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE

Když tvrdě spí vše nevinné a milé,

vražda a chtíč se mají k dílu čile

Hudební nastudování: Ondřej Vrabec

Režie: Jiří Nekvasil

Premiéry 16. a 18. února 2017

v Divadle Antonína Dvořáka

*Nastudování v anglickém originále
s českými titulky*

Bedřich Smetana (1824–1884)

TAJEMSTVÍ

*Dva znepřátelené rody ve Smetanově
operním pokladu*

Hudební nastudování: Jakub Klecker

Režie: Tomáš Studený

Premiéry 27. a 29. dubna 2017

v Divadle Antonína Dvořáka

*Nastudování v českém originále
s českými titulky*

Gioacchino Rossini (1792–1868)

LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!

Jásejte trubky, zahlahol fanfára!

Vchází sám velký lazebník Figaro!

Hudební nastudování: Marko Ivanović

Režie: Ondřej Havelka

České přebásnění: Jaromír Nohavica

Premiéry 15. a 17. června 2017

v Divadle Antonína Dvořáka

*Nastudování v novém českém přebásnění
s českými titulky*

Půl hodiny
před každým operním
představením jsou pro vás
ve foyer 1. balkónu Divadla
Antonína Dvořáka připraveny

DRAMATURGICKÉ ÚVODY

k danému titulu!

Opera NDM je na Facebooku:
Opera Národního divadla moravskoslezského

NOVÁ
ADRESA

BOUŘE

Milena Arsovska (Ariel), Michal Onufer (Alonso), Richard Haan (Prospero),
Jiří Halama (Antonio)

Foto Martin Popelář

REPERTOÁR OPERY (LEDEN – ÚNOR 2017)

Zdeněk Fibich

BOURE

Hudební nastudování: Marek Šedivý

Dirigent: Marek Šedivý

Režie: Jiří Nekvasil

10. 1. (18.30), 13. 1. (18.30), 3. 2. (18.30),
8. 2. (18.30)

Wolfgang Amadeus Mozart

LA CLEMENZA DI TITO

Hudební nastudování: Jakub Klecker

Dirigent: Jakub Klecker

Režie: SKUTR

11. 1. (18.30), 24. 1. (18.30)

Bedřich Smetana

BRANIBORI V ČECHÁCH

Hudební nastudování: Jakub Klecker

Dirigent: Jakub Klecker / Marek Prášil

Režie: Jiří Nekvasil

18. 1. (18.30), 26. 1. (18.30), 2. 2. (18.30),
28. 2. (18.30)

Gaetano Donizetti

ROBERTO DEVEREUX

Hudební nastudování: Sander Teepe

Dirigent: Jan Šrubař / Sander Teepe

Režie: Peter Gábor

22. 1. (16.00), 28. 1. (18.30) – **derniéra**

Umberto Giordano

ANDREA CHÉNIER

Hudební nastudování: Zbyněk Müller

Dirigent: Zbyněk Müller / Sander Teepe

Režie: Ivan Krejčí

5. 2. (16.00), 21. 2. (18.30)

Benjamin Britten

ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE

Hudební nastudování:

Ondřej Vrabec

Dirigent: Adam Sedlický

/ Ondřej Vrabec

Režie: Jiří Nekvasil

16. 2. (18.30) – **premiéra**,

18. 2. (18.30) – **druhá premiéra**,

22. 2. (18.30)

Giuseppe Verdi

LA TRAVIATA

Nové hudební nastudování: Robert Jindra

Dirigent: Jakub Klecker

Režie: Carmen Or

26. 2. (16.00)

POUZE
7
UVEDENÍ

TIP HUDEBNÍHO ŘEDITELE OPERY

ANDREA CHÉNIER

Na repertoár se opět vrací nejslavnější opera Umberta Giordana *Andrea Chénier*. V hlavních rolích se na Vás těší Gianluca Zampieri, Richard Haan a Eva Urbanová

Jakub Klecker

Jakub Klecker

ANDREA CHÉNIER – Eva Urbanová (Maddalena z Coigny) a Gianluca Zampieri (Andrea Chénier)
Reprizy 5. 2. (16.00) a 21. 2. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Foto Martin Popelář

Benjamin Britten (1913–1976)

ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE

*Když tvrdě spí vše nevinné a milé,
vražda a chtíč se mají k dílu čile*

Dvouaktová komorní opera z roku 1946
Libreto Ronald Duncan (1937–2012) podle
hry Andrého Obeyho (1892–1975) *Le Viol de
Lucrece* na námět básně Williama Shakespeara
(1564–1616) z roku 1594

Hudební nastudování
Dirigent

Ondřej Vrabec
Adam Sedlický
/ Ondřej Vrabec

Režie
Scéna
Kostýmy
Pohybová spolupráce
Dramaturgie
Český překlad

Jiří Nekvasil
Jakub Kopecký
Simona Rybáková
Jana Tomsová
Eva Mikulášková
Ivona Cindlerová

Mužský sbor
Ženský sbor

Jorge Garza
Eva Dřízgová-
-Jirušová

Collatinus, římský generál
Junius, římský generál
Tarquinius, římský vladař
Lukrécie, žena Collatinova

Martin Gurbal
Lukáš Bařák
Thomas Weinhappel
Anna Nitrová
/ Janja Vuletic

Bianca, Lukrécieina stará chůva

Markéta Cukrová

Lucia, služebná

Veronika Holbová

Dále účinkuje orchestr opery NDM v komorním
obsazení – koncertní mistři **Vladimír Liberda**
a **Lucie Staňková** – a externisté

*Nastudování v anglickém originále s českými
titulky*

**Premiéry 16. a 18. února 2017 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka**

**Repríza 22. 2. (18.30) v Divadle Antonína
Dvořáka**

Obraz ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE od Tiziana
Zdroj Wikimedia Commons

POUZE
7
UVEDENÍ

Janja Vuletic nyní ztvárňuje roli královny Gertrude, matky Hamleta (Thomas Weinhappel), v HAMLETOVI Ambroise Thomase. V roce 2008 vyhrála operní soutěž pořádanou televizní stanicí Mezzo za ztvárnění role Lukrécie
Foto Martin Popelář

Benjamin Britten (1913–1976) se jako jeden
z mála britských skladatelů neomyslně zapsal
do operních dějin 20. století přesto – nebo právě
proto – že se nenechal unést vlnou poválečné
avantgardy. Výjimečnost v pořadí druhého
Orphea Britannica (po Henrym Purcellu),
levicově se orientujícího pacifisty a homosexuála,
spočívá mimo jiné v neotřelé kompozici s vlivy
hudby starších slohových období, v osobité
instrumentaci především pro komorní orchestr
a nepopíratelném citu pro práci s dětskými hlasy.
Pro provoz anglické komorní opery sestavil
skupinu pěvců a hudebníků English Opera
Group (1947) a stal se otcem Aldeburghského
festivalu (1948), kde byly uvedeny premiéry jeho
významných oper *Albert Herring* (1948), *Sen
noci svatojánské* (1960) a *Smrt v Benátkách*
(1973).

Zneuctění Lukrécie (The Rape of Lucretia)
je první Brittenovou lyrickou komorní ope-
rou. Byla napsána na libreto Ronalda Duncana
podle francouzské hry Andrého Obeyho *Le Viol
de Lucrece*. Námětem této dvouaktové opery
se stal antický příběh Lukrécie, která byla
znásilněna synem posledního etruského
vladaře Sextem Tarquiniem a po tomto činu
spáchala sebevraždu. Tento hrůzný čin a jeho
následky se staly legendou spjatou se zakládá-
ním římského státu (510 př. n. l.). Výtvarně tuto
historickou předlohu, která se promítá v díle
Ovidiově, Liviově i Shakespearově (báseň,
1594), stylizovali Tizian, Rubens i další vy-
soce cenění malíři doby renesance a přede-
vším baroka.

Britten tento námět zhodnotil bezprostředně
po ukončení II. světové války (premiéra 1946),
jež rozřízla původní vztahy, morální hodnoty
i samotnou víru v lidstvo. Do antického námětu

nechal zakořenit významný apel na křesťanské
principy, které po mnoho staletí stmelovaly
evropskou kulturu, svou osobitou hudební struk-
turu pak nechal vyznít v součinnosti s prostředky
spjatými s antickým i barokním divadlem. Du-
ševní pohnutky šesti hlavních protagonistů jsou
komentovány přihlížejícími chóry, zastoupenými
ovšem jen dvěma sólisty (ženský a mužský
sbor): „*Zatímco my jako dva pozorovatelé sto-
jíme mezi dnešním publikem a onou scénou,
pohlédneme na lidské utrpení těch let očima,
které kdysi plakaly spolu s Kristem.*“ (em)

DOPROVODNÝ PROGRAM

ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE

– PŘEDPREMIÉROVÁ BESEDA

6. února 2017 v 17 hodin v Knihovně
města Ostravy – sál hudebního oddělení
Setkání s tvůrčím týmem u příležitosti
premiéry opery Benjamina Brittena
Hosté:

Jiří Nekvasil, režisér inscenace
Ivona Cindlerová, překladatelka libreta
Janja Vuletic, představitelka role Lukrécie
Eva Dřízgová-Jirušová, představitelka role
Ženského sboru
Thomas Weinhappel, představitel role
Tarquinia
Eva Mikulášková, dramaturgyně

KŘEHCE DRSNÝ SVĚT OPER

BENJAMINA BRITTENA

– DEBATA

14. února 2017 od 18 hodin v Antikvariátu
a klubu Fiducia

Hosté:

Jiří Nekvasil a muzikolog doc. Jiří Zahradka

Foto Hana Smejkalová

Kdy a kde se ti dobře pracuje?

Moje děti zapřičinily to, že vstávám s nimi, takže jsem mezi osmou a devátou ve svém pražském ateliéru. To mi pomohlo, dřív jsem vstával daleko později. Naučil jsem se využívat té dopolední energie, stihnu toho mnohem víc za kratší dobu. Ale „nočky“ mě baví také, protože je klid od komunikátorů.

Pro operu NDM jsi v poslední době vytvořil scény pro Janáčkovy Výlety páně Broučkovy (2014) a Mozartovu La clemenza di Tito (2016). Obě progresivní inscenace vznikaly ve spolupráci s kostýmní výtvarnicí Simonou Rybákovou a v režii tandemu SKUTR. Jakým způsobem pracujete?

V tomto inscenačním týmu pracujeme často, slyšíme na sebe a nepotřebujeme dlouze rozebírat, co jak bude vypadat a fungovat. Než najdeme jevištní, estetický jazyk, který nás všechny baví, přinášíme nápady, fotky, videa... Každý z nás si hledá svoje zdroje, nechává na sebe působit dílo samotné, které nese sugestivitu, sdělení. U opery se můžu opírat o konkrétní „obrazy“ – jasný text libreta a noty, to jsou tvrdá data, záznam na papíře. Jinak se pak pracuje v rámci alternativního divadla.

Lukrécie nese symbolické poselství, že bez morálních hodnot se nedá žít

U SKUTRů vím, že jim musím připravit flexibilní prostředí. Nemohu ho dotvářet ve scénosledu přesně do detailu. O to je to mnohdy těžší, scéna musí zůstat natolik variabilní či asociativní, aby v ní mohli posléze zkoušet a vymýšlet, jelikož SKUTR od první čtené zkoušky staví inscenaci na základě autorského přínosu herců.

Mnohdy se nám stane, že se část dekorace už vyrábí, SKUTR mezitím samozřejmě zkouší a třeba i mění prostředky. V momentě, kdy se moje scéna přenesla na jeviště, má určité akcenty a osu, která by měla zůstat čistá – a v případě, kdy jsou tam tyto akcenty dva, tak si konkurují a nefunguje ani jeden. Pak se musíme dohodnout...

Přesto, že jste všichni tři vyšli z Katedry alternativního a loutkového divadla DAMU, snažíte se na textovém a zvukovém půdorysu alternativně rozvíjet pohybové až akrobatické divadlo, které většinou kombinujete s projekcemi a lightdesignem. Loutkám se ale zatím nevěnujete...

Pracujeme ale loutkářským principem personifikací materiálu, vyprávění znakem. Například hned po škole jsme v Divadle Archa vytvářeli *Understand*, inscenaci o Andersenovi. Každá z postav měla nějaké neurozy, jedna z nich měla negativní vztah s otcem a ten jsme ztělesnili prostřednictvím předmětu – ledové hlavy, které se postava snažila dotknout, ale nemohla, protože ji pálila mrazem... Já pracuji takto „loutkářsky“ snad nejvíce právě s projekcemi, kdy mě baví znak, který postava nese, do prostoru dostávat a rozvádět jej přes animaci. Rád pracuji s určitou dávkou

naivní iluze, hlavně v pohádce, kdy se vodicí prvek přízná, exponuje se hravost, dětský svět.

Dříve jste se SKUTRy více tvořili pro experimentální prostory. Jak se ti pracuje pro kamenné divadlo?

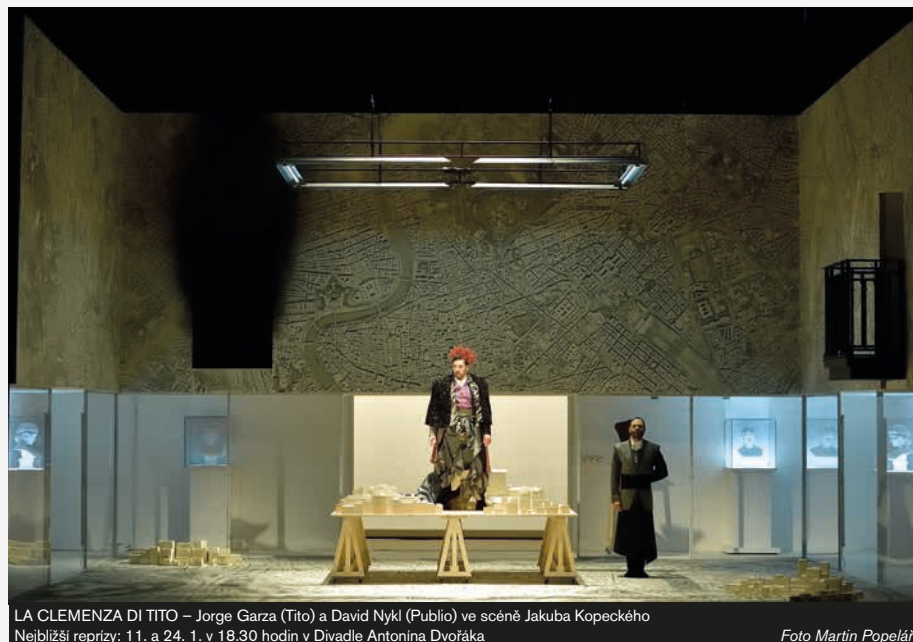
Obecně má repertoárové kamenné divadlo pevný režim (montáž, svícená zkouška, ověřovačka...) a musí se naplnit. Nemohu si dovolit hledat různé materiály či prostředky během zkoušek, scéna se v tu chvíli vyrábí, nebo je úplně vyrobena. Pracuji s jasně daným finančním rámcem, a pokud jej překročím kvůli výběru materiálu, dost špatně se zpětně návrh proezává. Říkám tomu „dramaturgie škrtu“ – co půjde vypustit úplně, co nemusí být tak pěkné – a co je pro mě nejhorší, musím v tomto případě najít podobné řešení, ale levnější.

Toto se řeší ve dvou fázích, na explikaci a u předání scény. Odevzdávám své výtvarné výkresy s rámcovými rozměry, které nejsou výrobní, nejsou zde detaily a přesné kóty. Podle mých specifik pak tzv. provozní architekt tyto výkresy dodělá. Pokud není, musím se domlouvat přímo s dílnami. V tomto případě nastává problém, kdy může vzniknout nebezpečná dekorace (přetížená, bez pojistného lanka atd.). Nebo nastává druhý případ – boj s bezpečnostní kontrolou, která na různých místech dekorace vyžaduje zábradlí...

Na začátku sezóny jste diváky uchvátili poměrně neznámou Mozartovou operou o dobrotivosti římského císaře Tita. Jak jsi uvažoval nad jejím vizuálem?

Divadlo vnímám jako sen, operu ještě víc kvůli jejímu stylizovanému jazyku. Můžu si dovolit svobodněji propojovat prvky postav, času a tvořit z nich surrealistický prostor. Scéna je pro mě „mentální krajinou“ několika postav.

Scéna *La clemenza di Tito* je jasně prostorem císaře, ale také Vitellie, jejich společná platforma, na které se pohybují v politických intrikách i tvořivých konstrukcích. Prostor nemá zpodobňovat Řím jako takový, i když je užita fotografická mapa Říma i s modely budov, Kapitolu... Uvažuji spíše o technokratické krajině, ve které se tyto dvě postavy potkaly. Žijeme ve fraktálních obrazech, kdy se podobnosti trajektorií pohybu, kreseb v přírodě prostě opakují. Starší města v Evropě nesou organický tvar, živočišný půdorys. Řím je historické město, pohled na něj seshora může divákovi připomínat i mramor, žíly, plánovací mapu rafinovaného politika nebo prostě tapetu... Asociace můžou být v každém momentě opery různé. Tato část je následně rozložena a odkryje se prostor, který připomíná aulu s bustami starých

LA CLEMENZA DI TITO – Jorge Garza (Tito) a David Nykl (Publio) ve scéně Jakuba Kopeckého
Nejbližší reprízy: 11. a 24. 1. v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

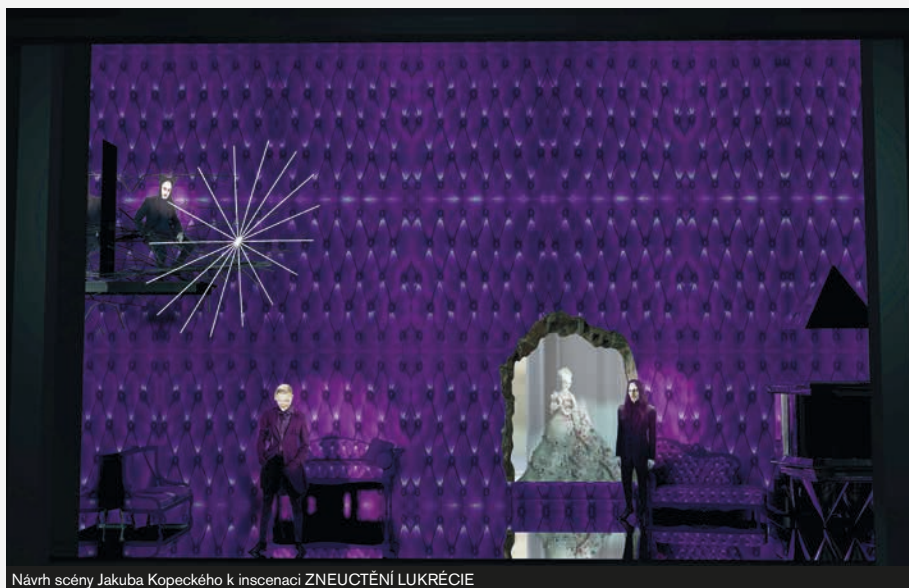
Foto Martin Popelář

panovníků, o to mi ale tolik nejde. Otvírá se tím i svět dvou lidí, kteří se potkali u architektonického plánovacího stolu, a každý po svém v tomto racionálním prostoru prožívá svoje hluboké vášně lásky, touhy po moci, pomsty i odpuštění. Pro diváka to nemusí být hned patrné, vím, ale tento můj kód vytváří impresi snad na diváka přenositelnou.

Divadlo, které nechává diváka si dotvářet, může být silnější v tom nedořečeném – v imaginaci. Některé věci s chutí doříkávám a některé vědomě ne. Totiž v momentě, kdy pracuji s kon-

KDO JE JAKUB KOPECKÝ?

Narodil se v Liberci. Po Střední umělecké škole Václava Hollara vystudoval na Katedře alternativního a loutkového divadla DAMU obor scénografie. Pro SKUTR se stal významným spoluvůdcem jejich divadla, ať už v Divadle Archa (*Nickname, Understand, Duší dítě*), nebo na jiných českých scénách (*Hrdinové – ND, Praha, Plyš – Divadlo Na zábradlí, Radúz a Mahulena – NdB*). Dále můžeme jmenovat inscenace *Muži* (divadlo Ponoc), *Don Giovanni* (ND), činohru *Liška Bystrouška* (NdB), *Labutí jezero, Evžen Oněgin a Pěna dní* (Klicperovo divadlo, Hradec Králové), *Human Locomotion* (ND), *Výlety páně Broučkovy* (NDM), *Vojcek* (DJKT, Plzeň), *Dítě a kouzla, Příhody lišky Bystroušky* (Jihočeské divadlo) a také v zahraničí (*Army House of Culture* v polské Lehnici). Spolupracuje s řadou dalších zajímavých tvůrců. Navrhl scénografie pro Jana Kodeta (*Čarodějův učeň, Malá mořská víla* v ND), Jiřího Adámka (*Tiká, tiká, politika* nebo *Evropané, Posmetu* v ND), Jiřího Nekvasila (*Perikles* v Klicperově divadle), Davida Drábka (*Podivuhodné cesty Julese Verna* v ND, *Unisex* v Klicperově divadle), nebo pro přední taneční soubor DOT504 (*Muhhunt a Perfektní den* – divadlo Ponoc), Cirk La Putyka (*Dolls*) a také pro Lenku Vágnerovou (*Gossip la fabrika, Robin Hood* v divadle Minor). Věnuje se i vlastní autorské divadelní tvorbě (experimentální projekty *Pollygone* a *Údolí*). Mimo divadlo se věnuje počítačovým animacím a grafice (např. 2006–2007 grafický design pro TeatroNoD, 2008–2009 grafický design pro Českou taneční platformu, 2009 grafický design pro Tanec Praha). Za projekt Bouda III v Národním divadle (Iva Klestilová: *Hrdinové*) byl v roce 2006 nominován na Cenu Alfréda Radoka v kategorii Scénografie roku.

Návrh scény Jakuba Kopeckého k inscenaci ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE

krtním doslovováním a pak tento princip poruším, mohu vytvořit mnohem větší sílu abstrakce tím, že právě ten původní jazyk změním. Pokud bych vytvářel jen abstraktní prostor, člověk se v něm může ztratit.

V posledních měsících s Jiřím Nekvasilem vytváříte inscenaci Zneuctění Lukrecie, jejíž děj je také jako u Tita zasazen do Říma, jazyk libreta i styl hudby je však diametrálně odlišný. Pro mě je určitou hrou symbolů, kdy vypravěči komentují „divadlo na divadle“ vytvářené mezi „oním jevištěm a přítomným publikem“ a ptají se – jak se rozhodujete vy? V co věříte? Jakým způsobem si vykládáš tento příběh ty?

Kdybych měl příběh krátce převyprávět, na začátku se vyjevuje skupina vysoce postavených mužů, vojáků, kteří jsou spolu na misi – poměrně blízko města, ve kterém žijí. Tato parta kluků, když to řeknu nadneseně, se v opilosti zblbnosti vsadí... Nechají si poslat kurýry do svých domovů zkontrolovat manželky, jestli jim nejsou nevěrné. A co čert nechtěl, všechny kromě Lukrecie jim nevěrné byly, a to ještě poměrně vtipným způsobem. V této chvíli začne pracovat jejich ego, nanášejí se vrstva politiky. Junius, který okamžitě využívá situace, začne vymýšlet, jak Lukrecii, která jediná ve zkoušce obstála, svést. Navede Tarquinia, aby se za ní vydal. Ona ho odmítne, on ji znásilní. Sázka z legrace přejde až do jednoho z nejhorších činů, co vůbec existuje...

Jedna rovina je tímto extrémem až symbolická: kam až může dojít chtíč, ego jedince. Přes jaké hranice přejde někdo tak sebestředný, kdo si myslí, že si může dovolit všechno. Do kontrastu s tím je postavena reakce Lukrecie, která pro mě tvoří ostrov čistoty, morálních hodnot. Mohla podlehnout vladaři, který se jí přijede dvořit... Zůstane však eticky pevná a zareaguje sebevraždou. Někdo jako Lukrecie si bere život, protože dál nedokáže

žít s touto hanbou a špínou. Někdo jako Junius absurdně vyrůstá politicky, dokáže okamžitě využít informace pro vlastní prospěch. To politikaření dennodenně lidé vidí v médiích... V tom je to pro mě mnohem krutější a blíží realitě než celý *Titus*, který je nepravděpodobně milosrdný.

To, že si Lukrecie vezme život, je důležitým poselstvím, že bez morálních kořenů se žít nedá. Ještě nedávno zde byli lidé, kteří kvůli svému přesvědčení skončili ve vězení (Havel, Jirous...), to nebyly románové příběhy, je třeba si to uvědomovat.

Zmínil jsi, že se scénograficky snažíš vytvářet „mentální krajiny“ jednotlivých postav. Jakým způsobem ztvárniš tyto prostory?

Naše inscenace je scénicky rozdělena do dvou osobních prostorů – ten první je jednoznačně Tarquiniův. Nechci zobrazovat stan v ležení římských vojáků, soustředil jsem se na pocit, osobní prostor, ideální komoru jeho představ, kde nejraději tráví čas. Tím je fialově vypořstrovaný prostor, který může připomínat noční klub, nonstop nebo jakési kasino, vše lesklé, okázalé, místo zároveň neosobní i velmi agresivní a pokleslé. Všichni se v něm pohybují znuděně, opíjí se... Juniusův prostor by vypadal dost podobně, avšak Collatinus chce pryč, patří do Lukreciina světa.

V tomto temném pánském klubu nacházíme prokopnutý otvor ve dveřích, který v sobě nese znak Tarquiniovy agresivity. Jeho průhledem se mihotá jiný svět, obraz, ke kterému všichni směřují – Lukrecie. Collatinus chce za svou manželkou, Junius ji vidí jako symbol své hanby, jako paroháč podvedený manželkou žárlí na Lukreciinu neposkvrněnost. Tarquinius si chce ukojit své narcistní choutky alfa samce tím, že mu Lukrecie podlehne.

Následně se stěna zvedne, tam už je ryze bílý prostor čisté Lukrecie...

Děkuji za rozhovor!

(em)

Zdeněk Fibich (1850–1900)

BOUŘE

Plni krve, vášně, tápejte na ostrově duchů!

Zpěvohra o třech jednáních z roku 1895

Báseň Jaroslav Vrchlický (1853–1912)

dle sujetu stejnojmenné dramatické pohádky

Williama Shakespeara (1564–1616)

Nastudováno v českém originále s českými titulky

Reprízy 10. 1. (18.30), 13. 1. (18.30),

3. 2. (18.30) a 8. 2. (18.30)

v Divadle Antonína Dvořáka

„Fibichovy opery potřebují čas, aby se pěvci vypořádali s archaicky znějícím jazykem, aby si našli v melodických fragmentech nosné momenty a dokázali vystavět jednotlivé scény, aby orchestr zněl plně a přitom vynikly sólové hlasy. Ostravská Bouře svůj čas dostala.

Scéně vévodí kouzelnická modř Prosperových duchů a náčrty Leonarda da Vinciho, režie pracuje s točnou, s projekcí, s létajícím strojem, s různými typy kostýmů, aniž by roztříštila celek, ba naopak divák se spolehlivě orientuje a ví, kam (ke komu) každá postava patří. Mimořádným výkonem je Prospero **Richarda Haana** – je téměř neustále přítomen na scéně a jeho hlas zní svěže do posledního tónu, resp. do náročné loučení s ostrovem ve třetím dějství.

Aleš Jeniš (Prospero) a Olga Jelínková (Ariel), okolo duchové

Foto Martin Popelář

Bez problémů zvládá srozumitelnou deklamací i přirozený jevištní pohyb. Milé překvapení pro mě představovaly výkony **Barbory Řeřichové** (Mirandu jako mladistvě vzpurnou povahu charakterizuje výborně zvládnutý part jak po stránce pěvecké techniky, tak ve směru výslovnosti), **Mileny Arsové** (její Ariel je vybaven skvěle

iluzivní motorikou i jiskřivým sopránem) a **Fran-tiška Zahradníčka** (Kaliban oděný do nosného buffo basu působí nebezpečně i politováníhodně). Zvláštní zmínku si zaslouží vyrovnaně znějící sbor, jenž citlivě pracuje s dynamickými odstíny, a zejména dirigent **Marek Šedivý**, který dokáže diferencovat hutnou instrumentaci, na-

Aleš Jeniš (Prospero)

Foto Martin Popelář

Václav Morys (Trinkulo), Jevhen Šokalo (Kaliban), Martin Gurbaf (Stefano) a Olga Jelínková (Ariel), obklopeni duchy

Foto Martin Popelář

stolit přiléhavá tempa a zároveň umí dýchat se zpěváky.

Děkuji vám za promyšlené a sugestivní představení!"

doc. PhDr. Jiří Kopecký, Ph.D.

muzikolog zabývající se životem a dílem
Zdeňka Fibicha, pedagog na katedře
muzikologie FF UP Olomouc

„Fibichovou Bouří také vrcholí projekt nazvaný Shakespeare Ostrava, připomínající 400 let od dramatika úmrtí, který ve zdejší opěře přinesl i jarní premiéru Hamleta francouzského skladatele devatenáctého století Ambroise Thomase.

Před stěnou pokreslenou renesančními motivy se odehrává vstupní scéna Bouře. V ní kouzelník a vládce tajemného ostrova Prospero v mužném podání slovenského hvězdného barytonisty **Aleše Jenise** uklidňuje svoji dceru Mirandu, ztělesněnou vynikající sopranistkou **Alžbětou Poláčkovou**. Konstruktivní scéna **Davidy Baziky** s odkazy k Leonardovi da Vincimu využívá točnu a další jednoduché mechanické prostředky, včetně šlapacího létacího stroje. S ním zde přistane duch Ariel, Prosperova pravá ruka a vykonavatel jeho vůle.

Ariel je neurčitá androgynní postava, takový David Bowie konce devatenáctého století, muž se sopránovým partem, jehož se s mimořádným pohybovým talentem zhostila **Olga Jelínková**. Také další hlavní postavy premiérového obsazení dopadly velmi dobře: v Ostravě zdomácnělý italský tenor **Luciano Mastro** v roli Mirandina nápadníka Fernanda i Kaliban, „ten drzý netvor z bahna pravěku“, v herecky svůdné interpretaci Ukrajince **Jevhena Šokala**.

Představení v režii **Jiřího Nekvasila** je herecky i pěvecky propracované a rovněž logické, což není v komplikovaném ději a Vrchlického vysoké básnické řeči samozřejmostí. K rozpohybovanému a zabydlenému opernímu jevišti, pro Nekvasila tak typickému, přispívají také všudypřítomní baletní duchové.

Zvládnuté hudební nastudování je dílem devětatřicetiletého dirigenta **Marka Šedivého**, který byl postaven před složitou úlohu: vyrovnat se s přitažlivou novoromantickou syntézou postwagnerovského a postsmetanovského stylu, zejména v situaci, kdy fibichovská interpretační tradice je nepatrná. Sám dirigent uvedl, že se s Fibichovým odkazem během studií nesetkal. I pro něj je záhadou, proč se Bouře, stejně jako jiné skladatelovy opery, téměř nehraje. V Ostravě byla Bouře nastudována naposledy v roce 1947,

v Praze roku 1935. Přitom wagnerovsky pojatý barytonový part Prospera je velkou a smysluplnou výzvou. V Ostravě ho v alternaci s Alešem Jenisem zpívá snad jediný český wagnerovský pěvec a také otužilce **Richard Haan**, přemožitel kanálu La Manche, který by snad k Prosperovu ostrovu i doplaval.

Národní divadlo moravskoslezské svou už tradičně náročnou dramaturgií připomnělo, že i „proněmecký“ wagnerián Fibich – jenž mimochodem svého prvorozeného, předčasně zemřelého syna a stejně tak i syna druhého pojmenoval po Wagnerovi, tedy Richard – patří na piedestal české hudebnosti i na operní jeviště.“

Martin Dostál: Ostravská operní Bouře je vydatná a upozorňuje, že romantik

Zdeněk Fibich patří na jeviště

Hospodářské noviny

V popředí Luciano Mastro (Fernando) a Alžběta Poláčková (Miranda)

Foto Martin Popelář

DERNIÉRA

Roberto Devereux – poslední dvě uvedení 22. 1. (16.00) a 28. 1. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

22. ledna (v 16 hodin)

V hlavních rolích:

Alžběta, anglická královna
Lord vévoda z Nottinghamu
Sára, vévodkyně z Nottinghamu
Roberto Devereux

Seyoung Park
Martin Bárta
Michaela Kapustová
Philippe Do

28. ledna – derniéra (v 18.30 hodin)

V hlavních rolích:

Alžběta, anglická královna
Lord vévoda z Nottinghamu
Sára, vévodkyně z Nottinghamu
Roberto Devereux

Jana Šrejma Kačírková
David Szendiuch
Michaela Kapustová
Luciano Mastro

Jana Šrejma Kačírková (Alžběta) a Michaela Kapustová (Sára) obklopeny sborem opery NDM
Foto Martin Popelář

Dramaturgyně opery NDM Eva Mikulášková

Foto Martin Kusyn

OPERNÍ SIRÉNY

Nový diskuzní pořad opery NDM se zajímavými hosty v hudebním oddělení Knihovny města Ostravy, který se koná v den zkoušky sirén – každou první středu v měsících září 2016 – červnu 2017, a to od 16.00 do 17.30 hodin.

1. února

Opera činoherního režiséra

Hosté: šéf činohry NDM Peter Gábor (opera NDM: *Fedora*, *Romeo a Julie*, *Roberto Devereux*), umělecký šéf Komorní scény Aréna Ivan Krejčí (opera NDM: *Anna Bolena*, *Andrea Chénier*), režisér Radovan Lipus (opera NDM: *Hamlet*) a dramaturgyně opery Eva Mikulášková

1. března

Rízení operního představení

Hosté: hudební ředitel opery NDM, dirigent a sbormistr Jakub Klecker, inspicientka a asistentka režie Bohuslava Kráčmarová, dirigent opery NDM a violoncellista Robert Kružík a dramaturgyně opery Eva Mikulášková

INZERCE

IMPERIAL HOTEL
OSTRAVA

Tyršova 6, 702 00 Ostrava 2
Tel.: +420 599 099 727
E-mail: gastro.iho@cpihotels.com
www.imperialhotelostrava.com

NEDĚLNÍ RODINNÝ BRUNCH

RESTAURACE LA BRASSERIE

KAŽDOU NEDELI 11:30–14:00 HOD.

Neomezená konzumace
polévek, předkrmů, teplých
a studených pokrmů, salátů
a dezertů.

Cena na osobu (bez nápojů) 349 Kč,
děti do 6 let ZDARMA, děti 7–10 let 79 Kč,
děti 11–15 let 149 Kč

DĚTSKÝ KOUTEK / WI-FI / PARKOVÁNÍ
ZDARMA

činohra

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2016/2017

Jerzy Żurek (1946)

PO HAMLETOVI

Site-specific scénické čtení pod širým nebem

Režie: Josef Kačmarčík

**Premiéra 2. září 2016
na Slezskoostravském
hradě**

Karel Poláček (1892–1945)

– Arnošt Goldflam (1946)

HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU

Česká humoristická klasika poprvé v Ostravě!

Režie: Tomáš Jirman

**Premiéra 27. října 2016
v Divadle Jiřího Myrona**

Peter Quilter (1965)

JE ÚCHVATNÁ!

Komedie o nejtragičtější operní zpěvačce všech dob

Režie: Peter Gábor

**Premiéra 3. listopadu 2016
v Divadle Antonína Dvořáka**

Dennis Kelly (1970)

BOHOVÉ RONI SLZY

Scénické čtení na rozloučenou

Režie: Tereza Říhová

**Premiéra 22. prosince 2016
ve „Dvanáctce“**

Pere Riera (1974)

HODINA PŘED SVATBOU

O peníze jde až v první řadě...

Režie: Janusz Klimsza

**Premiéra 19. ledna 2017
v Divadle Antonína Dvořáka**

Adolf Nowaczyński (1876–1944)

CAR SAMOZVANEC

Historické drama

Režie: Andrzej Celiński

**Česká premiéra 26. ledna 2017
v Divadle Jiřího Myrona**

Lee Hall (1966) – Marc Norman (1941)

– Tom Stoppard (1937)

ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE

Romantická komedie

Režie: Radovan Lipus

**Premiéra 6. dubna 2017
v Divadle Jiřího Myrona**

Brad Fraser (1959)

TEĎ MĚ ZABIJ

Silnější než láska

Režie: Janusz Klimsza

**Česká premiéra 27. května 2017
ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka**

Viliam Klimáček (1958)

SISSI (Utěky Alžběty Rakouské)

Epopěj z císařského dvora

Režie: Peter Gábor

**Česká premiéra 8. června 2017
v Divadle Jiřího Myrona**

Činohra NDM je na Facebooku:
Činohra Národního divadla moravskoslezského

JE ÚCHVATNÁ!

**Ivan Dejmal (Cosma McMoon) a Alexandra Gasnářková
(Florence Foster Jenkinsová)**

Foto Radovan Šťastný

REPERTOÁR ČINOHRY (LEDEN – ÚNOR 2017)

Marius von Mayenburg

MUČEDNÍK

Režie: Janusz Klimsza

3. 1. (19.00), 23. 2. (19.00)

Karel Poláček – Arnošt Goldflam

HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU

Režie: Tomáš Jirman

4. 1. (18.30)

Molière

ŠKOLA PRO ŽENY

Režie: Janusz Klimsza

7. 1. (18.30), 11. 2. (18.30)

George Tabori

MŮJ BOJ (Mein Kampf)

Režie: Juraj Deák

8. 1. (14.00), 8. 1. (19.00)

Venedikt Jerofejev

MOSKVA → PETUŠKY

Režie: Tomáš Jirman a kol.

8. 1. (19.00)

Peter Quilter

JE ÚCHVATNÁ!

Režie: Peter Gábor

9. 1. (18.30), 12. 1. (18.30), 10. 2. (18.30),
17. 2. (18.30)

Terrence McNally – David Yazbek

DONAHÁ! (Hole dupsy)

Režie: Pavel Šimák

13. 1. (18.30), 18. 2. (18.30)

Simon Stephens – Mark Haddon

PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM

Režie: Janusz Klimsza

14. 1. (19.00), 26. 2. (19.00)

Pere Riera

HODINA PŘED SVATBOU

Režie: Janusz Klimsza

19. 1. (18.30) – premiéra,
21. 1. (18.30) – první repríza,
27. 1. (18.30), 7. 2. (18.30), 15. 2. (18.30)

Adolf Nowaczyński

CAR SAMOZVANEC

Režie: Andrzej Celiński

26. 1. (18.30) – premiéra, 28. 1. (18.30) –
první repríza, 31. 1. (18.30), 16. 2. (18.30),
27. 2. (18.30)

Pavel Vilikovský – Miro Dacho

**DENÍK MÉHO OTCE aneb PŘÍBĚH
OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA**

Režie: Lukáš Brutovský

29. 1. (15.00)

Franz Arnold – Ernst Bach

ŠPANĚLSKÁ MUŠKA

Režie: Janusz Klimsza

2. 2. (18.30)

Anna Saavedra

KUŘÁČKY

Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová

4. 2. (19.00), 5. 2. (19.00)

William Shakespeare

VESELÉ PANÍČKY WINDSORSKÉ

Režie: Peter Gábor

5. 2. (10.30), 9. 2. (18.30)

Oscar Wilde

JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA

Režie: Vít Vencel

19. 2. (16.00)

Michael Cooney

HABADURA

Režie: Roman Groszmann

22. 2. (18.30)

Alfred Jarry

KRÁL UBU

Režie: Jan Frič

23. 2. (18.30)

TIP ŠÉFA ČINOHRY

PF 2017

Všem milovníkům činohry přeji v roce 2017 co nejvíce divadelních zážitků, hodně zdraví, štěstí a harmonie. Těšíme se na Vás!

Peter Gábor

Foto archiv

Ve dnech 7.–11. prosince 2016 proběhl již dvacátý ročník Festivalu ostravských činoherních divadel OST-RA-VAR. O tom, co všechno se za tu dobu přihodilo a jak zrod a vývoj festivalu vnímají nejen jeho zakladatelé,

ale také pravidelní účastníci, se můžete dočíst v almanachu, který je dostupný v elektronické podobě na našich webových stránkách v kolonce „infoservis“. Druhým ohlédnutím za dosavadní historií OST-RA-VARu je fotografická výstava,

jejíž vernisáž proběhla společně se křtem almanachu ve středu 7. prosince ve „Dvanáctce“. Festival se koná za finanční podpory statutárního města Ostrava a Ministerstva kultury ČR. (sr)

Almanach OST-RA-VAR 1997–2016 křtí jak jinak než Ostravem pan primátor Tomáš Macura, umělecký šéf činohry Peter Gábor, ředitel NDM Jiří Nekvasil za asistence herečky Izabely Firlové.

Tradiční náplní programu jsou rozborové semináře, v nichž inscenace z přehlídky analyzují jak studenti, tak odborníci. Sobotní dopoledne patřilo kritickému diskursu v klubu Divadla Petra Bezruče.

Součástí festivalu se v posledních letech stal i tematický seminář, který letos nesl název „Produkční dům jako alternativa“. Do Komorní scény Aréna přišli o alternativních ostravských scénách diskutovat Tomáš Zeno Václavík a Pavel Gejguš ze Staré arény, Jiří Nekvasil z NDM, Romana Adámková z Kulturního centra Cooltour a Albert Čuba z Divadla Mir za spoluúčasti moderátora Libora Magdoně a samozřejmě i publika.

Další perličkou jubilejního ročníku bylo průběžné oceňování medailemi pro nejvěrnější účastníky – v rámci sobotního společenského setkání v klubu Divadla Jiřího Myrona byli ověněni zakladatelé festivalu Radovan Lipus, Hana Spurná a Juraj Deák. Fotoreportáž Radovan Šťastný

ALMANACH OST-RA-VAR

Studie divadelních kritiků, proměny festivalu v letech, historie a tradice festivalu, recenze, kritiky, postřehy, zážitky, vzpomínky a mnoho dalšího. To vše najdete v unikátní publikaci vydané speciálně k 20. jubileu.

INZERCE

Sladký čas

nově i v
KAMPUS PALACE

kde pečeme sladce dle denní nabídky

perníčky • sušenky • cukroví
buchty • bábovky • koláče • záviny
dezerty • věnečky • tartelette
makronky • pusinky • laskonky

Střední 1901/4, Moravská Ostrava • 28. října 238/55, Moravská Ostrava
tel. 605 157 643 • tel. 605 463 821
www.sladkycasy.cz • e-mail: sladkycasy@stante.cz

Peter Quilter (1965)

JE ÚCHVATNÁ!

Komedie o nejtragičtější operní zpěvačce všech dob

Reprízy 9. 1. (18.30), 12. 1. (18.30), 10. 2. (18.30)
a 17. 2. 2017 (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

POPRVÉ V OSTRAVĚ

Je to docela krutá ironie osudu: Američanka Florence Foster Jenkinsová (1868–1944) neměla ke zpěvu předpoklady, natož vlohy, ale zato ji k němu pudila nevladatelná vášeň. Mezi hudbu a život kladla rovnítko. Díky jmění, které jí zůstavil její otec, se mohla zcela oddat operní kariéře, nahrávat desky, pořádat koncerty a nakonec to dotáhla až do Carnegie Hall.

Nejpodivnější však je, že i přes očividné a pohoršlivé protesty či výsměchy některých posluchačů patrně vůbec netušila, že neumí zpívat, a dále dlela ve svém sebeklamu.

A tu je na místě položit si otázku: Iluze jsou nejspíš potřebné, protože nám částečně pomáhají vyrovnat se s naší existencí a učinit náš vezdejší život snesitelnějším a radostnějším. A jako všechno na světě i iluze mohou mít neblahé, ale i příznivé důsledky. **Je skutečně tolik žádoucím, aby člověk vždycky a ve všech případech věděl, na čem je a kým je?**

Hra od anglického dramatika Petera Quiltera měla premiéru v roce 2005 na londýnském West Endu a získala nominaci na Cenu Laurence Oliviera coby nejlepší nová komedie (od té doby byla přeložena do 27 jazyků a inscenována ve více než 40 zemích po celém světě).

V textu hry nalezneme tuto autorovu poznámku ke zpěvu: „**Písňe v představení by se měly**

Ivan Dejmal (Cosma McMoon), Alexandra Gasnářková (Florence Foster Jenkinsová), Zdena Przebindová (Dorothy), Jan Fišar (St. Clair Byfield)

Foto Radovan Šťastný

zpívat živě. Nemusí jít nutně o přímou imitaci hlasu madam Jenkinsové, herečka by měla zpívat špatně svým vlastním stylem.

A tuto druhou možnost využila komediálně nadaná Alexandra Gasnářková v roli Florence v plné míře. Škoda jen, že se při svých pěveckých výkonech držela rytmu přece jen poněkud více než její reálná předloha. Něco takového by se při špatném zpěvu rozhodně dít nemělo. To je prostě nehoráznost. Jakékoli, třeba i mírné zlepšení pěveckého přednesu je nevídané a odporuje všem zásadám poctivé hudlařiny.

Jinak ovšem nikdo nemůže mít ani těch nejmenších výhrad. Árie Královny noci z Mozartovy *Kouzelné flétny* byla zazpívána s tak dovednou neschopností, že zastínila i samotnou Florence. Paní Gasnářková ji totiž vyzpívala způsobem,

který se silně podobal psímu štěkotu. Kdežto madam Jenkinsově se, při vši účtě, obdobné bravury nepodařilo docílit.

Peter Quilter má vtipné nejenom dialogy, které místy připomínají humor Woodyho Allena, ale i scénické poznámky. U některých dramatiků, například u G. B. Shawa, nabývá popisnost scénických poznámek téměř povídkového rázu. Myslím, že v případě této hry, kterou výtečně přeložil Pavel Dominik, stojí za to ocitovat zvláště ty, které se obírají zpěvem Jenkinsově:

„Poslední tón vyřve s velikou silou bez ohledu na to, že není absolutně v žádném vztahu k tónu, který je ve skutečnosti vyžadován.“

„První zvuk vyjde z jejího hrdla silou výstřelu – a vůbec netrefí tón. Lepší už to nebude.“

A teď vám ukážu, jak drobná textová úprava může vylepšit celkové vyznění repliky. V původním překladu Pavla Dominika čteme tento dialog:

DOROTHY: Ano – dosud nikdy nám nepřišlo na ples tolik lidí.

ST. CLAIR: Škoda, že nepřišli, když jsme vloni u Tří dubů dělali „Othella“, do hlediště si museli sednout i herci!

Po dramaturgickém zásahu Sylvie Rubenové zní poslední replika o poznání vtipněji:

ST. CLAIR: Škoda, že jich tolik nepřišlo, když jsme u nás vloni dělali „Othella“. Do divadla museli dotáhnout dokonce i herce.

Peteru Quilterovi se v této hře podařilo vyjádřit atmosféru přátelské soudržnosti a režisér Peter Gábor dokázal tuto přátelskou pohodu přenést i na jeviště. V tom tkví podle mě hlavní kouzlo celé inscenace.

Odkaz nenadané, ale o to více houževnaté madam Jenkinsově nejlépe vystihuje replika jejího celoživotního přítele St. Claira Byfielda, kterou na jevišti pronáší Jan Fišar: „**Je symbolem pro všechny, kdo snili, ale nikdy si netroufli.**“

(on)

Ivan Dejmal (Cosma McMoon), Renáta Klemensová (Pani Verindah-Gedgeová), Jan Fišar (St. Clair Byfield), Alexandra Gasnářková (Florence Foster Jenkinsová)

Foto Radovan Šťastný

Adolf Nowaczyński (1876-1944)

CAR SAMOZVANEC

Historické drama

Překlad **Ladislav Slíva**
 Režie, úprava a výběr hudby **Andrzej Celiński**
 Scéna a kostýmy **Marta Roszkopfová**
 Dramaturgie **Ladislav Slíva**
 Choreografie a pohybová spolupráce **Martin Tomsa**
 Hudební spolupráce **Jiří Šimáček**

Osoby a obsazení:

Car Dimitrij Ivanovič **David Janošek**
 Carevna Marie Mnišková **Lada Bělašková**
 Pan Jiří Mnišek, vojvoda sandoměřský, její otec **Pavel Cisovský**

Stanislav Bonifacius Mnišek, její bratr

Vít Roleček

Adam Korybutovič, kníže Višňovický, jejich vazal

Petr Vaněk

Zofianna Kazanovská, hofmistřyně královna dvora

Zdena Przebindowá

Rytmistr Kilian Borša, velitel roty kyrysarů

Marek Víteker

Vodislav Ščuka, velitel oddílu Tatarů-Pětihorců

Jan Lefner

Stanislav Bučinský, carův poradce a tajemník

Miroslav Rataj

Páter Ondřej, jezuita

Marcel Školout

Knížata, členové carovy Velké rady:

Fjodor Ivanovič Mstislavskij **Vladimír Čapka**

Vasilij Ivanovič Šujskij **David Viktora**

Vasilij Vasiljevič Goljicyn **Tomáš Jirman**

Petr Fjodorovič Bassmanov, vrchní velitel carových vojsk

Vladimír Polák

Otec Pafnutij, archimandrita Čudského kláštera

František Večeřa

Vysoce postavení bojaři:

Michail Trofimovič Saburov **Jiří Sedláček**

Michail Petrovič Tatiščov **Petr Houska**

Xenie Borisovna, dcera Borise Godunova

Lucie Končoková

Kněžna Jevdokije Nicetová-Trubecká

Renáta Klemensová

Maria Bujnosovová-Rostocká, snoubenka

a později manželka Vasilije Šujského

Małgorzata Sikora

Bodo von Knultsen, velitel kuronské jízdní gardy

Josef Novák-Wajda

Mnich Varlaam z Čudského kláštera

Libor Olma

Petruška-Petrovský, zeman ve službách knížete

Libor Olma

Višňovických

Jakub Chromčák

Savva, mužik

členové skupiny juda

Carovi osobní strážci

Mužici, tanečníci, moskevský lid i lůza

studenti Janáčkovy konzervatoře v Ostravě

Plná zkušebna a první čtená zkouška příběhu o samozvaném ruském carovi

Foto Radovan Štátný

Česká premiéra 26. ledna 2017 v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona

Reprízy 28. 1. (18.30), 31. 1. (18.30), 16. 2. (18.30) a 27. 2. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Adolf Nowaczyński a jeho Car Samozvanec

Příběh o tom, jak se na ruský trůn dostal zběhlý mnich Griška Otrepjev, jenž předstíral, že je synem cara Ivana Hrozného Dimitrijem, který ve skutečnosti jako devítiletý chlapec zahynul za podivných okolností v ugličském klášteře, je u nás dosti známý ze školních výkladů v oboru světových dějin. Dostalo se mu i několikerého literárního či hudebního zpracování (např. Dvořákova opera *Dimitrij*).

Tento příběh přetavil do podoby historického dramatu u nás dosud neznámý (a dlužno říci, že bohužel neznámý) polský spisovatel, který byl v době svého života velmi populární a zároveň i velmi kontroverzní osobností. Proslul jako satirik, kritik, esejista, publicista a fejetonista a v neposlední řadě i jako dramatik. Velmi ostře se vyjadřoval proti mytizaci polské historie, proti tomu, aby polský národ opíral svou budoucnost jen o minulé legendy, místo o pozitivní práci na modernizaci a zušlechťování svého života ve všech jeho projevech. Proti klanění se pomníkům, k němuž se vyjadřoval i velmi nevybíravým, sršatým způsobem, stavěl Nowaczyński racionalitu, rozhled po světě a poučení se ze všeho dobrého, co se tam praktikuje.

Svůj racionální demytizační přístup uplatnil i ve svých hrách s historickými tématy. V nich vždy projektoval osudy významných polských historických osobností do celoevropských dějnotvorných procesů a ústilo to začasť až do poněkud smutných, tragických úšklebků: že Poláci, kteří si od Napoleona slibovali osvobození své rozdělené a porobené země, a proto se přidali na jeho stranu, nakonec

Napoleonovi pomáhali zotročovat jiné národy; že opěvovaný polský generál Dąbrowski také – v dobré víře – svou účastí na událostech Pařížské komuny r. 1871 (opět v zájmu pomoci svému národu) bezděky podpořil tehdejší krvavé šílenství a podobně.

Ve hře Car Samozvanec je to o podílu polské šlechty a vojáků na falešné hře, tentokrát jen kvůli rozšíření polského vlivu do Ruska a kořisti, která z toho může být.

Ale Car Samozvanec nepostrádá ani souvztažnost s naší dobou: Dimitrijovo tažení vede ke konfliktu dvou odlišných kultur a způsobů života. I jakkoli jsou Dimitrijovy (či vlastně Lžidimitrijovy) snahy o modernizaci a kultivaci ruského života jistě chvályhodné, o jejich špatném konci nerozhodla jen carova vládcovská nedůslednost a vrtkavost, ale i to, že sem byly vneseny na hrotech zbraní. A to u těch, kterým je něco vnucováno zvenčí pouhou silou, i když motivovanou dobrým úmyslem, budí nejméně stejně silnou negativní reakci. **Zákon akce a reakce nefunguje pouze ve fyzice, ale i v tomto střetu kultur. A je jedno, zda se tak děje v 17. nebo v 21. století.**

Na závěr pak jednu zajímavost: Adolf Nowaczyński byl jako bytostný demokrat obdivovatelem všech, kdož přistupovali racionálně k řešení společenských problémů – zejména Britů, až do nástupu fašismu i Němců, a také Čechoslováků, a to v rozporu s xenofobní a protičeskou politikou tehdejší polské vlády. V r. 1931 za své postoje převzal z rukou prezidenta T. G. Masaryka nejvyšší československé vyznamenání – Řád Bílého lva.

Berme tedy toto uvedení, které je vůbec první prezentací díla Adolfa Nowaczyńskiego na českém jevišti vůbec, i jako určitou splátku našeho dluhu tomuto autorovi. Ale věříme, že je divák přijme nejen z tohoto důvodu, ale především jako výsostný umělecký artefakt. (sl)

Inscenaci **Car Samozvanec** uvádíme jako druhý díl volného cyklu „Sousedé“. Z tohoto důvodu byl ke spolupráci přizván polský režisér Andrzej Celiński.

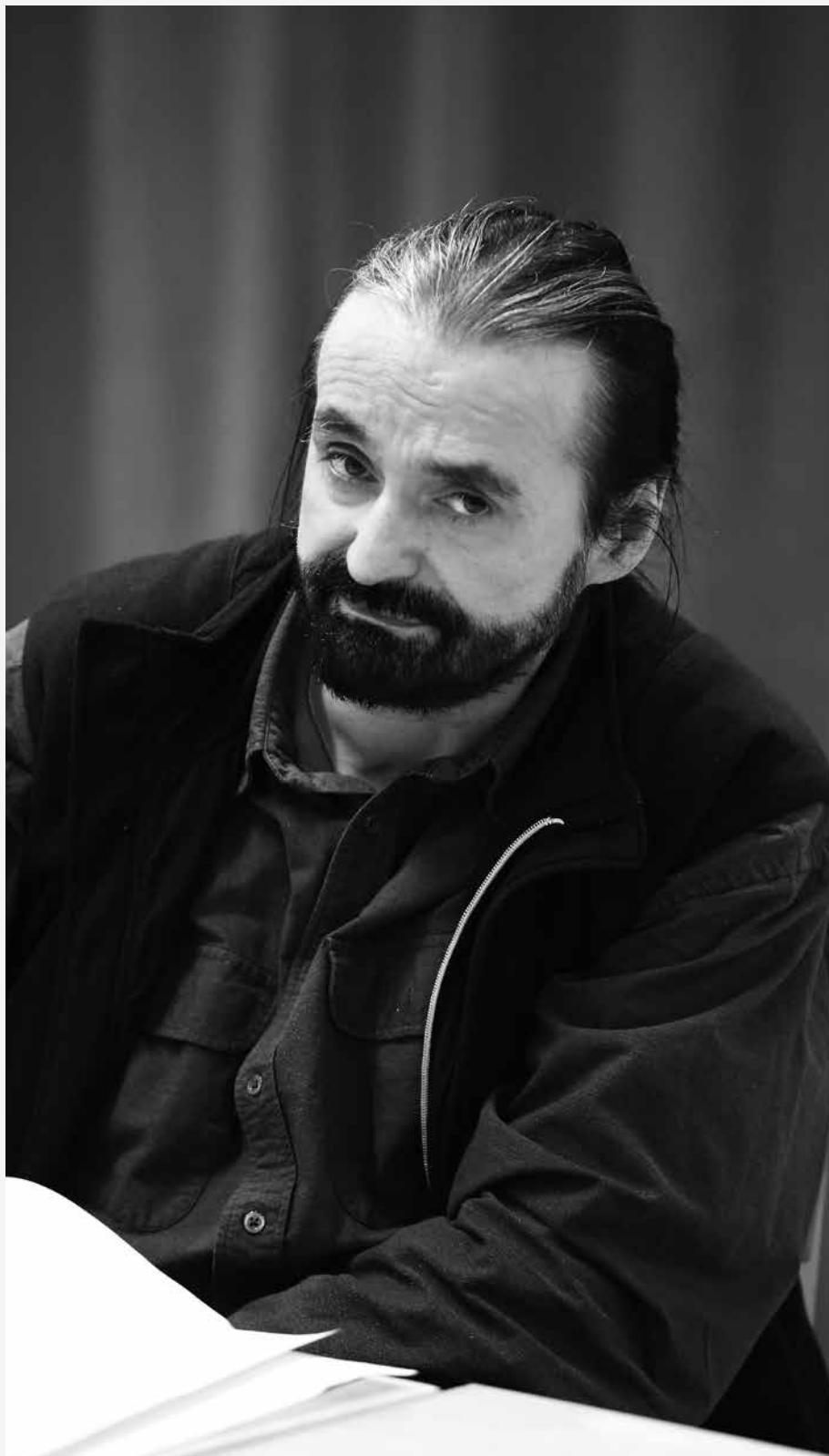
Přijel jste do našeho divadla už na třetí režii v činohře. Za tu dobu jste ovládl češtinu natolik, že se již bez problémů dorozumíte jak s herci, tak s ostatními pracovníky našeho divadla. Znamená to, že se vám u nás líbí?

Část činoherního souboru NDM jsem poznal během realizace předchozích inscenací (*Pán Polštářů*, *Nebezpečné vztahy*). Je to jeden z nejskromnějších a nejtalentovanějších souborů, s jakým se mi poštěstilo v životě pracovat. Navzdory mé slabší znalosti jazyka necítím žádnou komunikační bariéru. Zkušenost a profesionální zdatnost herců jim vždy dovolí vyvodit z mých jazykově nedokonalých výpovědí podstatu hereckého úkolu. Výraznost, profesionalita a kreativnost souboru a svědomitost technických pracovníků, to jsou důvody, pro které se sem již potřetí vracím, s nadějí, že prožiji další zajímavé umělecké dobrodružství.

Přístupujeme k realizaci hry, která reprezentuje jednu repertoárovou linii naší činohry, totiž prezentaci života, dějin a problémů našich sousedů, tentokrát Poláků a Polska. Proč jste pro tento účel navrhl právě hru Adolfa Nowaczyńskiego *Car Samozvanec*?

Pro inscenace v zahraničí se obvykle vybírají texty univerzální, lehce srozumitelné pro tamní publikum. Sází se na obdobnou zkušenost a společnou historickou paměť. Ideu cyklu „Sousedé“ jsem pochopil jako ideu ukázat zdejší divákům to, co dává Polákům jako národu určitý rys odlišnosti a svébytnosti. Volba *Cara Samozvance* je volba typicky polského příběhu, ukazujícího širokou škálu národních rysů a zároveň i věčný „polský problém“, jímž je koexistence s velkým, kulturně odlišným sousedem – Ruskem. Toto bouřlivé sousedství mělo výrazný vliv na utváření polské kultury a polského národního charakteru vůbec. Ve světě nepříliš známá historie vojenského tažení zakončeného krátkým ovládnutím ruského impéria a dosazením „vlastního“ cara na ruský trůn dovoluje pohlédnout na Poláky z perspektivy, z níž lze lépe pochopit některé atypické znaky naší mentality. Konflikt autoritativního ruského východu proniknutého asiatskou politickou kulturou s anarchizující polskou šlechtickou demokracií, která reprezentuje svět Západu, to je téma příhodné i pro současnou interpretaci jako téma střetu civilizací. Divák v něm má šanci rozpoznat fragment vlastního světa, rozdíraného podobnými napětími.

Volba Cara Samozvance je volba typicky polského příběhu, ukazujícího širokou škálu národních rysů a zároveň i věčný „polský problém“, jímž je koexistence s velkým, kulturně odlišným sousedem – Ruskem

Andrzej Celiński

Foto Radovan Šťastný

Andrzej Celiński zkouší se souborem činohry (Tomáš Jirman, Jan Hájek, Jan Fišar) inscenaci PÁN POLŠTÁŘŮ Martina McDonagha, NDM (2005) Foto Josef Hradil

Historické hry tohoto autora jsou mnohohrstevnaté a polymotivické. Snaží se uchopit problematiku daného historického jevu ze všech možných stran a se všemi odstíny. To způsobuje nepříliš velký zájem inscenátorů o jejich realizaci, i když jsou to hry se skvěle napsanými postavami i situacemi. (Car Samozvanec má např. v knižním vydání 480 stran, takže bylo nutno jej zkrátit na rozměr běžné délky divadelního představení.) I přesto jste se rozhodl vložit tak obrovský vklad práce

do tohoto úkolu, i s rizikem, že nemusí dojít k naplnění všech záměrů, protože v umění není nikdy známo, jak to všechno skončí... A zvlášť v divadle, které je závislé na divákoví a jeho akceptaci představení. Přesto jste se do toho pustil...

Nowaczyńskiho hry mají barokní, komplikovanou dramatickou strukturu. Málokomu se dnes chce inscenovat text, který už na samém začátku vyžaduje velkou adaptaci a obrovské škrtky. Ale stojí za to to podstoupit – už pro neobvyčejnou barvitost příběhu, výraznost postav,

velký expresivní náboj jednotlivých scén a velmi současně narýsované dramatické konflikty. Mocenské mechanismy, fenomén náboženství, válka, vzpoura společnosti jsou témata, v nichž se autor pohybuje s bravurou moderního sociologa a pronikavého analytika politického think-tanku. Škrty, které jsem udělal, chci oživit jevištní akci. A vybral jsem takové úseky hry, které se mi zdají nejzajímavější a nejsoučasnější. Dodatečnou motivací pro mne byla i chuť poměřit se s velkým inscenačním rozmachem hry, která je skutečnou výzvou pro režiséra i herecký soubor. (sl)

KDO JE ANDRZEJ CELIŃSKI?

Andrzej Celiński (* 1961) vystudoval herectví a režii na Státní divadelní škole v Krakově. Souběžně se věnuje divadlu i filmu, točí především filmy dokumentární. Jeho snímky se dočkaly mnoha prestižních ocenění: dílo *Děti ze stanice Leningradská* o chlapeckých prostitutech v Moskvě bylo nominováno na Oscara za nejlepší dokumentární film. Divadlu se věnuje v Polsku i v České republice, v Ostravě režíroval také v Divadle Petra Bezruče (Doman Nowakowski: *Ústa Micka Jaggera*, 2002) a v Komorní scéně Aréna (Tadeusz Słobodzianek: *Merlin – jiný příběh*, 2004). V Národním divadle moravskoslezském dosud uvedl *Pána Polštářů* Martina McDonagha (2005) a *Nebezpečné vztahy* Christophera Hamptona (2008).

Dílo DĚTI ZE STANICE LENINGRADSKÁ (2005) o chlapeckých prostitutech v Moskvě bylo nominováno na Oscara za nejlepší dokumentární film

Foto © Forte Andrzej Celiński, Hanna Polak

Pere Riera (1974)

HODINA PŘED SVATBOU

O peníze jde až v první řadě...

Překlad	Romana Redlová
Úprava dialogů	Ivana Slámová
Režie	Janusz Klimsza
Dramaturgie	Sylvie Rubenová
Scéna	David Bazika
Kostýmy	Marcela Lysáčková

Osoby a obsazení:

Victor, otec rodiny	Jan Fišar
Elsa, jeho dcera, která se vdává	Petra Lorencová
David, jeho nejmladší syn	Robert Finta
Alex, jeho prostřední syn	Ivan Dejmal
Max, jeho nejstarší syn, zástupce rodinné firmy	František Strnad
Ingrid, jeho bývalá snacha, Maxova bývalá žena	Pavlaína Kafková
Angela, jeho švagrová	Anna Cónová
Silvia, Alexova přítelkyně	Izabela Firlová
Toni, bývalý zaměstnanec rodinné firmy	Václav Klemens

Premiéra 19. ledna 2017 v 18.30 hodin

v Divadle Antonína Dvořáka

Reprízy 21. 1. (18.30), 27. 1. (18.30), 7. 2. (18.30)
a 15. 2. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Je v dnešním kapitalismu důležitější pracovní úspěch, nebo rodinná pohoda? Často to spolu úzce souvisí a jedno nepřímo napomáhá úspěchu druhého, ale co když pracujeme v rodinné firmě a zjistíme, že se to vylučuje? Práce v rodinné firmě na výrobu bonbonů totiž nemusí být zdaleka tak sladká jako její produkty. Než vám však prozradíme, co všechno se může stát v *Hodině před svatbou*, přinášíme vám zatím odborný náhled na problematiku rodinného byznysu.

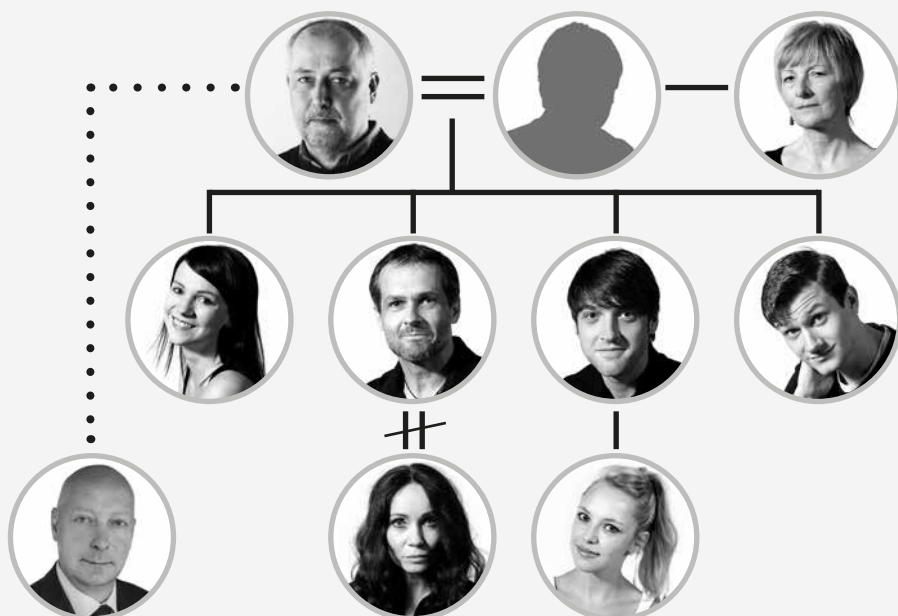
Nástrahy, jimž čelí každá rodinná firma

Svého času byly rodinné firmy samozřejmostí. Majitelé obchodů provozovali své podniky po dědkách, a když odešli do důchodu, předali je svým dětem. Dnešní majitelé firem už své rodinné příslušníky neangažují zdaleka tak často, obzvláště pokud firmu sami nezdědili po svých rodičích. Nicméně rodinné firmy stále existují. Tyto firmy mohou rodiny sblížit, umožňující jim trávit spolu čas prací bok po boku den co den. Naneštěstí však představují i mnoho problémů. Tyto nástrahy bývají v rodinných podnicích velmi časté.

Obvinění z nepotismu ¹

V rodinných firmách je častější, že její členové dostanou práci jen z toho důvodu, že jsou příbuzní majitele. Takoví pracovníci mohou cítit větší nut-

Všichni se na tom shodneme. Rozhodne to většina hlasů. Už příliš dlouho kvůli tobě ztrácíme obchodní příležitosti, tvoje koncepce řízení firmy je konzervativní a zastaralá. Je mi líto, otče, že jsem tak přímý, ale časy se změnilly a ty jsi mimo hru

nost prokazovat své schopnosti, obzvláště pokud firma zaměstnává i rodinně nespřízněné. Vedoucí rodinných firem musí extra dbát na to, aby se firemní zásady vztahovaly na všechny bez rozdílu.

Oddělování byznysu od osobních vztahů

Jedním z největších problémů, jimž zaměstnanci rodinných firem čelí, je oddělování byznysu od osobních vztahů. Pokud člen rodiny prodělává např. rozvod, příbuzní mu během té doby mohou dávat více volnosti. Na druhou stranu i soukromé události mohou být poznamenány pracovními vztahy mezi členy rodiny, mohou se projevit např. během společné večeře či rodinné oslavy. Rodinní příslušníci by se měli dohodnout, že firemní záležitosti budou řešit pouze v pracovních hodinách.

Generační problémy

Rodinné firmy obvykle čítají několik generací pracovníků, z nichž starší generace vášnivě považují podnik za svůj vlastní. Mladší členové rodiny mohou přicházet s vlastními nápady, jak získat nové zákazníky a produktivně řídit každodenní operace, ale starší generace jim nemusí naslouchat. Jedním řešením může být dohoda, která umožní členům mladší generace přicházet v pravidelných intervalech s inovacemi.

Tlak zůstat

Pro některé mladé profesionály může rodinný podnik působit jako určitý druh vězení, jež je drží od následování vlastních snů, neboť se od nich

očekává, že budou pokračovat v rodinném odkazu. Starší generace by měly být připravené předat rodinný podnik i jiným rodinným příslušníkům, nebo, jestliže je to nutné, i lidem mimo rodinu, pokud jejich vlastní děti nemají o převzetí zájem.

Tlak na úspěch

Nové generace mohou pocítovat intenzivní nátlak, aby se vyhnuly úpadku, neb cítí zodpovědnost vůči předchozím generacím, jež tvrdě pracovaly na vybudování podniku. Současně s převzetím rodinné firmy by si mladší rodinní příslušníci měli ujasnit, že se nezavazují k pokračování v podnikání beze změn. Starší generace by zas měla být ochotná nechat mladší vedoucí dělat takové změny, které firmě prospějí.

Nový majitel

Pokud má majitel jasnou představu, kdo se stane jeho nástupcem, změna vedení může být poměrně jednoduchá. Nicméně tento proces není vždy tak jednoznačný. Někdy touží po vedení víc než jedna osoba, v určitých případech ten nejvhodnější kandidát o vedení podniku nemá zájem, zatímco se k převzetí připravuje mnohem nezodpovědnější člen rodiny.

(sr)

Zpracováno ze serveru business.com

¹ Nepotismus (z lat. nepos = synovec) označuje systém obsazování funkcí, v němž jsou preferováni příbuzní (ev. obecněji přátelé či další – např. obchodně – spřízněné osoby) proti ostatním, neztřídká lépe kvalifikovaným kandidátům. (Velký sociologický slovník. Praha: Karolinum, 1996. ISBN 80-7184-311-3. S. 682.)

Lee Hall (1966) – Marc Norman (1941)
– Tom Stoppard (1937)

ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE

Romantická komedie

Premiéra 6. dubna 2017 v 18.30 hodin
v Divadle Jiřího Myrona

Jen málo z vás asi neslyšelo o slavné romantické komedii z roku 1998, jež získala nejen srdce mnoha diváků, ale také sedm oscarových sošek. Za brilantním filmovým scénářem, jenž je samozřejmě smyšlený, ale z velké části inspirovaný reálnými postavami, stojí americký scenárista Marc Norman a britský dramatik a scenárista Tom Stoppard. Pod režii je podepsán britský filmový režisér John Madden, jehož nejúspěšnějším a nejslavnějším dílem je právě *Zamilovaný Shakespeare*. Diváci si získal zejména propracovanou výpravou a kvalitním hereckým obsazením. Klasičtí angličtí herci, mnozí se značnými zkušenostmi s dílem nejslavnějšího anglického dramatika (Judi Dench, Antony Sher, Colin Firth), se tu střetli se svými zámořskými kolegy (Gwyneth Paltrow, Geoffrey Rush, Ben Affleck) a pod Maddenovým vedením spolupracovali na výrobě nejúspěšnějšího filmu roku 1998.

Hodně nejlepších hlášek nesporně pochází ze slavného filmu. Ale je to hra, která sama o sobě stojí na vlastních nohou coby opojná oslava aktu divadla

Michael Billington, The Guardian

I přesto, že *Zamilovaný Shakespeare* slavil takové úspěchy, cesta k jeho uvedení na divadelních jevištích byla poměrně dlouhá. Vybízela k ní nejen titulní postava největšího dramatika všech dob, ale i tematizace (nejen) alžbětinské divadelní praxe s velmi ironickým nadhledem. Původně se o divadelní adaptaci pokoušel jeden z autorů filmového scénáře Tom Stoppard, ale nakonec od ní upustil. Zájem o její vznik byl však neutuchající, proto byl osloven britský dramatik a scenárista Lee Hall (známý především díky *Billymu Elliotovi*), aby filmový scénář zadaptoval pro divadelní jeviště. Tak se v červenci 2014 uskutečnila v londýnském Noel Coward Theatre světová premiéra *Zamilovaného Shakespeara* v režii proslulého britského filmového a divadelního režiséra Declana Donnellana (u nás vyšla jeho kniha *Herec a jeho cíl* určená zejména mladým studentům herectví). Pod výpravou se podepsal Nick Ormerod

a autorem hudby byl Paddy Cunneen. I přesto, že v inscenaci neúčinkovaly přední herecké osobnosti, stala se v Británii senzací.

Po ostrovních úspěších se tedy konečně uvolnila cesta uvést tuto hru také u nás, v České republice. I přesto, že nebudeme první – česká premiéra se uskutečnila 12. listopadu 2016 v Městském divadle Brno –, rozhodně nepůjde o méně výjimečnou událost, ba naopak. S touto inscenací se totiž do Divadla Jiřího Myrona vrátí někdejší kmenový režisér činohry **Radovan Lipus**, jenž bude se souborem spolupracovat poprvé od svého odchodu z angažmá v roce 2008. Na dramaturgickou spolupráci si přizval dramaturgyni a dramatičku **Lenku Lagronovou**, o výpravu se postarají scénograf **David Bazika** s kostýmní výtvarnicí **Ha Thanh Nguyen** a samozřejmě nebude chybět originální hudba **Paddyho Cunneena**. Na premiéru inscenace se můžete těšit již **6. dubna 2017 v Divadle Jiřího Myrona!** (sr)

INZERCE

The advertisement features the Shopnero logo at the top center. Below it, a laptop and a smartphone are shown displaying the Shopnero web application. The laptop screen displays a detailed product page for a camera, with various specifications and pricing information. The smartphone screen shows a similar product page. To the right of the devices is a large, detailed image of a leopard walking towards the viewer.

Chytré řešení pro váš web a e-shop.

800 66 33 22

www.shopnero.cz

Karel Poláček (1892–1945)

– Arnošt Goldflam (1946)

HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU

Česká humoristická klasika

poprvé v Ostravě!

Repríza 4. 1. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Světově proslulé lázně Džbery pod Skálou jsou poklidným maloměstem, kam se lidé jezdí nejen léčit, ale také třeba relaxovat na letním bytě. To je i případ rodiny Dynderovy, která se svými dvěma dcerami a synem navštíví místní vyhlášený Hostinec U kamenného stolu. Tomu pevnou, ale laskavou rukou vládne Božena Tatrmužová a její manžel Šimon.

Příjezd krásných mladých slečen neujde slídivým

očí dvou místních donchuánů Gastona a Percyho, ale také synovcům Tatrmužových, rozhádaným bratrům a inženýrům chemie Tomáši a Sptyhněvovi. A aby toho nebylo málo, do městečka dorazí i dramatický umělec Benno Mertens, který otřeše rodinnými jistotami hostinského Tatrmuže. Vztahové karty jsou rozdány, trochu bláznivý, vtipný, ale i melancholický příběh letních dní může začít... (red)

Lada Bělašková (Božena Tatrmužová), Petra Lorencová (Věra Dynderová) a Lucie Končoková (Alena Dynderová)
Foto Radovan Šťastný

INZERCE

Hlučín
Ostravská 7, 747 01 Hlučín

Avion Shopping park
Rudná 3114/114,
730 30 Ostrava

www.studioklia.cz

výhody a slevy cca 5 až 30 %
platí v České i Slovenské republice
na 10.000 obchodních místech
jednoduše, vždy, všude

www.sphere.cz

Využijte 10% slevu* na vstupenky
do Národního divadla moravskoslezského
s repertoárem baletních, činoherních, operních /muzikálových představení

*večerní pokladna, předprodej NDM - slevu na premiérová nebo mimořádná představení pouze pro držitele VIP karet

Dalších 10.000 obchodních míst najdete na www.sphere.cz, www.sphere.sk nebo v aplikaci Sphere

balet

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2016/2017

DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT

Choreografie: Ohad Naharin, Jiří Kylián,
Itzik Galili

Hudba: Maurice Ravel – Isao Tomita,
Steve Reich, Michael Gordon

Premiéry 17. a 19. listopadu 2016
v Divadle Jiřího Myrona

TŘI MUŠKETÝŘI

Jeden za všechny, všichni za jednoho!

Choreografie: Paul Chalmer

Hudba: Jan Kučera

Libreto: Paul Chalmer, Wiebke Hüster

Premiéry 23. a 25. března 2017

v Divadle Antonína Dvořáka

Balet NDM je na Facebooku:
Balet Národního divadla moravskoslezského

MEZINÁRODNÍ GALA

Yu Matsumoto na vízuálu k baletnímu galakonzertu s mezinárodní účastí

Foto Tamara Černá – SofiG

REPERTOÁR BALETU (LEDEN – ÚNOR 2017)

Petr Iljič Čajkovskij

LOUSKÁČEK

Choreografie: William Fomin

Dirigent: Jan Chalupský

6. 1. (18.30)

DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT

♂ ♀

Choreografie: Ohad Naharin, Jiří Kylián,
Itzik Galili

Hudba: Maurice Ravel – Isao Tomita,
Steve Reich, Michael Gordon

15. 1. (15.00), 17. 1. (18.30), 17. 2. (18.30)

Felix Mendelssohn-Bartholdy

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Choreografie a režie: Youri Vámos

Dirigent: Jan Šrubař / Ondřej Vrabec

20. 1. (18.30), 25. 1. (18.30)

CHAPLIN

Choreografie: Mario Schröder

Současný balet na hudební koláž z děl
skladatelů 19. a 20. století

1. 2. (18.30), 2. 2. (11.00), 4. 2. (18.30),

11. 2. (19.00) – zájezd Praha

MEZINÁRODNÍ GALA

Baletní galakonzert s mezinárodní účastí

25. 2. (18.30)

ÚVODY K BALETNÍM INSCENACÍM!

U inscenací *Dva světy / jeden svět*,
Sen noci svatojánské a *Chaplin* se
můžete těšit na dramaturgické úvody,
které jsou součástí každého představení.
Dramaturgické úvody vám přinesou
spoustu zajímavých informací, ať už
ze zákulisí inscenace, nebo
z historie baletu.

TIP ŠÉFKY BALETU

OTEVŘENÁ ZKOUŠKA – CHAPLIN

V sobotu 28. ledna 2017 Vás zveme od 15.00 hodin opět na baletní sál. Potkáte se s Chaplinem a Tulákem – s jeho nejslavnější filmovou postavou. Přijďte se naučit typickou chůzi Chaplina, vyzkoušet si buřinku anebo si jen poslechnout zajímavé povídání o tom, jak *Chaplin* vznikal. Těším se na Vás já a také Chaplin – Koki Nishioka (který za svou roli získal užší nominaci na Cenu Thálie 2015) a Tulák – Ayuka Nitta. Pro rezervaci místa pište na pavlina.machacova@vasedivadlo.cz

Lenka Dřímlová

CHAPLIN – Ayuka Nitta (Tulák) a Koki Nishioka (Chaplin)
Reprízy 1. 2. (18.30), 2. 2. (11.00) a 4. 2. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Foto Roman Polášek

Jan Kučera, hudební skladatel, dirigent a klavírista, známý svým širokým záběrem a všestranností, vystudoval Pražskou konzervatoř, kde absolvoval u Bohuslava Řehoře skladatelský obor a u Miriam Němcové a Miroslava Košlera obor dirigentský, ve kterém pokračoval i během svého studia HAMU u Vladimíra Války. Několik let byl dirigentem Symfonického orchestru Českého rozhlasu, od minulé sezóny 2015/2016 je šéfdirigentem Karlovarského symfonického orchestru. V Národním divadle moravskoslezském již dirigoval dvě operní inscenace a nyní komponuje hudbu k baletu *Tři mušketýři*. S umělcem jsme si povídali nejen o jeho vztahu ke *Třem mušketýřům*, ale i k tanci.

Jaký je váš vztah k tanci jako takovému?

Jakoukoli formu tanečního umění obdivuji a před tvrdou prací tanečníků hluboce smekám. Vnímám tanec jako nejvyšší formu spojení aspektů fyzických a uměleckých. Schopnost vyjádřit tisíce emocí pouze prostřednictvím svého těla je nádherná. Sám jsem ke své škodě v tanečních skončil u mazurky.

Ve své kariéře jste zkomponoval velké množství skladeb. Je toto vaše první práce na hudbě k baletu?

Na poli klasického baletu je to skutečně má první skladatelská práce. S komponováním scénické hudby již ale mám své zkušenosti, a to i v souvislosti s divadlem tanečním. Například jsem již sedmkrát napsal hudbu k inscenacím tanečního souboru Spitfire Company, kde režíruje a tančí výrazná osobnost taneční scény Miřenka Čechová. Díky tomu jsem měl příležitost se setkat například s tanečnicí a choreografy, jako je Jiří Pokorný či mim Radim Vizváry. Jsou to samozřejmě odlišné druhy tance, někdo tomu říká fyzické divadlo, ale emoce a vášně v hudbě musí rezonovat a doplňovat se s pohybem úplně stejně, jako je tomu v baletu klasickém.

Coby dirigent jsem se s baletem setkal spíše nárazově, rád vzpomínám například na spolupráci se světoznámým kanadským souborem Compagnie Marie Chouinard. Jejich choreografie na Stravinského *Svěcení jara* byla strhující.

Máte některé oblíbené skladatele baletní hudby?

Nerad dělím skladatele na baletní a nebaletní, ostatně baletní hudba Čajkovského či Prokofjeva

Psát novou hudbu pouze v barokním stylu by byla trochu nuda

je dokonalá a strhující i „pouze“ při koncertním provedení. Stejně tak může ve spojení s tancem skvěle fungovat hudba, která pro ten účel nebyla původně psána. Je ale pravda, že tato svatá ruská trojka, do které počítám i Stravinského, je v baletní hudbě asi nedostižná. Když jsem ale v jedné japonské produkci dirigoval Debussyho balet *La Boîte à joujoux* (*Skříňka s hračkami*), okamžitě jsem se do té hudby zamiloval a později jsem ji pak provedl i koncertně se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu.

Pro NDM nyní komponujete hudbu k baletu *Tři mušketýři*. Kdy a kým jste byl osloven pro spolupráci s Národním divadlem moravskoslezským?

Nabídka přišla přímo od divadla v květnu 2016. Velmi mě potěšila a vážím si jí. Již dříve jsem zde dirigoval Martinů *Mirandolinu* a Prokofjevova *Ohnivého anděla*. V obou případech jsem byl nadšen skvělými výkony orchestru, který hrál tyto nelehké operní partitury s obrovským nasazením. Na naše společné mušketýrské dobrodružství se moc těším!

Libreto baletu vychází z nesmrtelného románu Alexandra Dumase staršího. Necháváte na sebe při tvorbě působit literární předlohu, či odkud berete nejvíce inspirace?

K *Mušketýřům* mám zajímavý vztah, neboť toto téma se ke mně vrátilo po téměř dvaceti letech. Ještě coby posluchač Pražské konzervatoře jsem působil jako klavírista v Divadle v Celetné, v souboru CD 94, a troufám si říci, že naše divadelní inscenace *Tři mušketýři* se stala kulturní. Hráli v něm tehdy neznámí mladí herci, kteří brzy vyzráli

ve skvělé herecké osobnosti: v roli D'Artagnana alternovali Matěj Hádek s Markem Tačlíkem, Porthose hrál Hynek

Čermák, kardinála Richelieua Robert Jaškó. Já byl v roli klavíristy celé představení na jevišti, doprovázel písně a částečnou improvizací scénické situace. Odehrál jsem takto kolem 120 vyprodaných repríz, což mi dnes přijde neuvěřitelné.

S choreografem a spoluautorem libreta Paulem Chalmerem jsme se shodli, že chceme hudbu pojímat neobarokně, ve stylu hudby u dvora Ludvíka XIII., samozřejmě s přesahy do hudby současné. Psát novou hudbu pouze v barokním stylu by byla trochu nuda. A protože mám rád rovněž filmová zpracování s hudbou Michela Legranda či Lala Schifrina, mnohokrát se v partituru objeví i určitá filmová akčnost.

Scházíte se v průběhu práce s choreografem? Jak dlouho vám trvá příprava a skládání?

Osobně jsme se v průběhu vzniku setkali dvakrát, veškerá další komunikace probíhala přes oceán po e-mailu. Celkem asi 120 minut symfonické partitury jsem psal s přestávkami půl roku. Během listopadu odevzdávám kompletní partituru. Samozřejmě nelze vyloučit, že se v průběhu zkoušek bude ještě něco měnit, krátit či upravovat, což je u nového kolektivního díla běžný tvůrčí proces.

Co mohou diváci od vaší hudby očekávat?

Paul Chalmer vytvořil přehledný bodový scénář, kterého jsem se po celou dobu držel. Hudba je tedy vytvořena přímo pro konkrétní situace, atmosféry a dějové zvraty. Každá z hlavních postav má svůj hudební leitmotiv, který se v různých variacích vrací a proměňuje podle potřeby děje. Chtěl jsem vytvořit hudbu, která bude baletu v dobrém slova smyslu sloužit, divák vtahe do děje, v pravý čas dokáže postrašit, rozjásat či dojmout, plně ukáže barevné možnosti symfonického orchestru, bude sdělná a melodicky výrazná. To není zrovna málo cílů, a jestli se mi to povedlo, musí posoudit publikum. (bt)

Pro balet NDM se komponuje hudba na zakázku po třinácti letech!

Jan Kučera při derniéře inscenace OHNIVÝ ANDĚL v SND v Bratislavě během mezinárodního divadelního festivalu Eurokontext.sk

Foto Alena Klenková

Baletní galakonzert s mezinárodní účastí zve na svůj již čtvrtý ročník dne 25. února 2017 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka. Hosty budou tanečníci zahraničních národních divadel z Polska a Německa. Českou republiku budou reprezentovat hosté z Baletu Národního divadla v Praze, souboru Ballet Hommes Fatals, ostravská rodačka Nataša Novotná se Štěpánem Pecharem a samozřejmě domácí balet Národního divadla moravskoslezského!

**Uvedeme 25. února 2017 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka**

Představení se uskuteční pod záštitou Generálního konzula Polské republiky v Ostravě pana Janusze Bilského.

BALLET HOMMES FATALS

I muži mohou dobře tančit na špičkách

Soubor tvořený předními tanečníky baletu Národního divadla v Praze se poprvé představil v pražském Divadle Hybernii 28. února 2016. Byl založen teprve nedávno a umělecky je veden prvním sólistou Baletu Národního divadla Michalem Štípou. Tvůrci nepoužívají laciných prostředků ve snaze se divákovi podbízet, ale bravurní techniku.

V programu MEZINÁRODNÍHO GALA soubor předvede jedinečnou podívanou, v níž tančí pohlední muži na špičkách. V *Šípkové Růžence* se představí rozverná víly: Rafaella Botoxina jako Víla Něžnosti, Tiziana Tortellina jako Víla Bezstarostnosti, Pavlína Flatfootova the 2nd jako Víla Odvahy a Marie Bernadette Debonne-franquette jako Šeříková víla. Něžnou Šípkovou Růženku ztvární Felicity Bigassova v podání Giovanniho Rotola. „*Jeho Růženka je rozverná a roztomilá, po technické stránce bravurní s lehkostí vlastní spíše křehké dívce než vysokému muži*“, píše Lenka Trubačová na serveru Taneční aktuality.

„*Ballet Hommes Fatals ukázal, že i muži mohou dobře tančit na špičkách. Tanečníci převlečení za baleríny předvedli příjemnou baletní podívanou plnou nadsázky a humoru. Publikum zakončilo představení nadšeným standing ovation*“, pokračuje Lenka Trubačová na serveru Taneční aktuality.

ROZHOVOR S MICHALEM ŠTÍPOU

Jak projekt Ballet Hommes Fatals vznikl?

Celý projekt vznikl díky jednomu představení, které připravují začínající choreografové ze souboru Baletu ND Praha pod názvem *Miniatury*, pro které jsme přichystali parodii na naši inscenaci představení *La Bayadère*. Jelikož to mělo

Chceme, aby si diváci během představení odpočinuli a dobře se pobavili

Michal Štípa

Soubor Ballet Hommes Fatals

Foto The Queens

obrovský úspěch, napadla mě myšlenka, proč nevytvořit velký projekt v tomto stylu. S Janou Malisovou, s mou partnerkou v tomto projektu, jsme založili pánský soubor deseti členů pod názvem Ballet Hommes Fatals.

Proč vystupuješ pod jménem Anastazie Prekrasnaja?

Každý tanečník z Ballet Hommes Fatals měl za úkol vymyslet svoji identitu a charakter, ve kterém bude vystupovat. Jelikož figuruji v tomto souboru jako primabalerína s přehnaně hvězdnými manýry, zvolil jsem s nadsázkou ruské jméno Anastazie Prekrasnaja.

Proč zrovna takové osobní motto: „Krása je balet – balet jsem JÁ“?

Myslím, že k tomu není co dodat. ☺

Jaké máte plány?

Na celou sezónu máme nasmlouvaná před-

stavení v Praze v Divadle Hybernii. V únoru se chystáme na zájezd do Stuttgartu. Do budoucna plánujeme další program a také jsme dostali od několika choreografů nabídku na celovečerní dějový balet.

ROMEO A JULIE

Nejslavnější balkonový duet všech zamilovaných v choreografii Youriho Vámoše speciálně pro MEZINÁRODNÍ GALA

Diváci budou mít neopakovatelnou možnost vidět balkonovou scénu z Prokofjevova baletu *Romeo a Julie* v choreografii Youriho Vámoše. Titulní roli Romea nastudoval v červnu 2016 člen souboru baletu NDM Stefano Pietragalla pro jeden z největších festivalů tance, hudby a divadla v Evropě – Festival dvou světů Spoleto 59. Julii bude tančit 1. sólistka Baletu Národního divadla v Praze Andrea Kramešová.

V baletu Romeo a Julie je balkonový duet vždy velkou výzvou pro choreografa. Snažil jsem se vytvořit mladé, emocionální, počestně věrohodné setkání

Youri Vámos

První sólistka Baletu ND Andrea Kramešová (Julie) a člen baletu NDM Stefano Pietragalla (Romeo) na festivalu SPOLETO 59
Foto ML Antonelli

DÍVKA A SMRT (HOSTÉ Z NĚMECKA)

Strhující a dramatický duet plný symboliky a poezie nalezené v hudbě Franze Schuberta DÍVKA A SMRT v choreografii Anny Vity

PŘEDPREMIÉRA V OSTRAVĚ!

Premiéra 29. 4. 2017 v Mainfranken Theater Würzburg

Z německého divadla Mainfranken Theater Würzburg se představí sólisté v technicky náročném duetu z baletu *Dívka a smrt* v choreografii Anny Vity, umělecké ředitelky baletu. Strhující a dramatický duet plný symboliky a poezie nalezené v hudbě *Smyčcového kvartetu d moll* Franze Schuberta z roku 1823 odráží touhu po svobodě.

GRAND PAS CLASSIQUE A KURT WEILL (HOSTÉ Z POLSKA)

První sólista Maksim Woitiul je 20 let v angažmá v Národním divadle Teatr Wielki!

První sólista Maksim Woitiul z Polského národního baletu se svou partnerkou Oleksandrou Liashenko z baletu Státní opery Hannover zatančí Grand pas Classique v choreografii Victora Gzovského na hudbu Petra Iljiče Čajkovského a fragmenty z baletu *Kurt Weill* Polského

národního baletu v choreografii Krzysztofa Pastora. První sólista Maksim Woitiul je stále ve špičkové technické formě, s každou novou rolí odkrývá další odstíny ze svého jedinečného talentu. Je obsazován nejen do hlavních rolí

klasického repertoáru, jako jsou Colas, Basilio, Solor, Désiré, Siegfried a další. Současně udivuje i v hlavních rolích v choreografiích významných choreografů 20. století, jako jsou například Ashton, Balanchine, Béjart, Cranko, Cullberg, Ejfman, Ek, Fokin, Forsythe, Hynd, Kylián, Jooss, Massine, Neumeier, Page, Prokofsky, Ratmanský, van Schayk a Tetley. Jeho obrovský umělecký potenciál inspiruje přední polské choreografy: například Emil Wesołowski a v poslední době Krzysztof Pastor vytváří originální role speciálně pro něj.

OTÁZKA PRO MAKSIMA WOITIULA

Oslavil jste 20 let v Národním divadle Teatr Wielki. Jaká událost nebo inscenace byly v průběhu vaší taneční kariéry důležité?

Během svého profesionálního života jsem zažil mnoho důležitých událostí a představení.

Je těžké upřednostnit něco speciálního. Každé bylo pro mne důležité – pro ten daný okamžik. I když tančím dokonce nejskvělejší inscenaci na světě, po nějaké době mne začíná nudit a chci začít pracovat na něčem novém. Stejně tak je to s událostmi v mém životě. Se zatančením méj první sólové role, zahájením práce v Polském národním baletu nebo v National Ballet of Canada. Pohostinná vystoupení s různými soubory nebo práce s velkými choreografy, pedagogy nebo tanečnicí. Bylo hodně takových zážitků, ale každý byl velmi důležitý ve své době a neumím upřednostnit nějaké více nebo méně. (Id)

Srdečně Vás zvú na slavnostní představení. Věřím, že to bude pro Vás příjemný zážitek

Maksim Woitiul

Maksim Woitiul a Oleksandra Liashenko

Zdroj: Teatr Wielki

DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT

Choreografie **Ohad Naharin** (*B/olero*),
Jiří Kylián (*Falling Angels*),
Itzik Galili (*SUB*)

Hudba **Maurice Ravel** – **Isao Tomita**,
Steve Reich,
Michael Gordon

Dva světy / jeden svět – vymezení ženského a mužského elementu

„Dílo *Falling Angels* vzniklo v roce 1989. Pro Nizozemské taneční divadlo je uvedl Jiří Kylián jako jisté odlehčení od světa, možná přetíženého emocemi, snad také steskem po domově. Balet je naplněním dokonalé hudební partitury. (...)

Přechází od hřejivého tanečního jazyka až k silné abstrakci, k určité, až „vědecké“ analýze pohybového slovníku. Od narativního sdělení, exploze citů až ke kanonizování i opakování pohybových fragmentů a k osočování a naplňování prostoru tancem. Prostor se jeví jako samostatný živel.

Ve *Falling Angels* tančí osm žen v černých krátkých trikotech, s obnaženými bosými nohama na prázdné tmavé scéně; chvílemi sólově a zcela ojedinele stravují, pohybově přímo polykají opakující se rytmické úseky, které se postupně nastavují, rozšiřují a kypějí v dalším překrývajícím se frázování bicích nástrojů provokujícím kompozice Steva Reicha. V téměř dvaceti minutách jsou tanečnice kruté, ale i drsně pravdivé. Pohyb je dělený, izolovaný a tepající. Někdy se odehrává v komunitě, jindy se její spojitosti naopak trhají. (...)

Ve jhu a omezení rytmických modelů působí tanečnice jako roboti, ne jako svobodně cítící bytosti. Možná snad jako andělé, ale ti poslušní a trpící.

To byl zřejmě záměr, vyvolat jakousi extázi a dovést ženský element až do drtivě přesné a zároveň limitující struktury, kde na citové sdělení

Choreografie SUB – zleva Giordano Bozza, Stefano Pietragalla, Koki Nishioka

Foto Martin Popelář

už vlastně není čas. **V mezinárodní a současně ostravské interpretaci tančí osm výborných tanečnic (Karolína Křížová, Yu Matsumoto, Ayuka Nitta, Shino Sakurada, Aglaja Sawatzki,**

Barbora Šulcová, Anna-Lena Uth, Jana Zelenková) ve skvělém nastudování Roslyn Anderson, vynikající a přísné asistentce Jiřího Kyliána. (...)

Choreografie FALLING ANGELS

Foto Martin Popelář

Izraelský rodák Itzik Galili (...) koncepcí SUB zcela suverénně harmonicky navazuje na Kyliánovo dílo.

Skladba na hudbu Wheeler One světového autora Michaela Gordona pro sedm mužů adekvátně rezonuje na ženský živel. Velmi náročné a dynamicky silné jsou i sólové výstupy. Jsou prokomponovány do celistvé kompozice mužské síly a do světa bojovníků, dobyvatelů, ale i trpitelů a obětí. Posouvají celý taneční večer do existenciální situace. Jak vlastně přežít tlak, ve kterém žijeme? A jak prožít svůj život ve světě, ve kterém žijeme? **I když nejde o žádný silný filozofický téma a sdělení, pak ale vrcholné mužské výkony na pokraji fyzických sil zprostředkovávají ostravští tanečníci a aktéři na sto procent (Stéphane Aubry, Gordan Bozza, Macbeth Konstantin Kaněra, Rei Masatomi, Koki Nishioka, Stefano Pietragalla, Sergio Méndez Romero). Vyvolávají v nás pocity bezmoci, výzvy, apelu, k čemu se vlastně blížíme a kam směřujeme.**

Marcela Benoni:

Dva světy / jeden svět – vymezení ženského a mužského elementu
www.tanecniaktuality.cz

(Psáno z premiéry 17. listopadu 2016,
 Divadlo Jiřího Myrona.)

Baletní novinka Dva světy / jeden svět má světovou úroveň a nutí diváka přestat dýchat

B/olero

(...) „V tlumeném osvětlení tanečnice rozvíjejí nekončící dialog mezi tělem a hudbou. Syntetizátrová úprava klasického Ravela představuje úžasný spojení mezi světem techniky, inovačními zvuky a jejich plynulým rozložením v čase. Isao Tomita, autor této úpravy, je neuvěřitelným fenoménem a je jen velká škoda, že se nedožil ostravské premiéry, protože tento klasik moderní elektronické hudby zemřel letos v květnu. B/olero na ostravském jevišti zřejmě neznalo nikdy tak pozoruhodným způsobem a tanec na zvukovou dekompozici otevírá cestu k dvěma dalším vrcholným částem baletního večera.

Je těžké určit, která je větším emočním zážitkem, zda osmičlenná Kyliánova choreografie Falling Angels anebo sedmičlenná emoční bouře SUB od Galiliho. (...)

Osm tanečnic na jevišti víří pod tlakem hudby legendárního průkopníka minimalismu Steva Reicha. Hudba, která je až na hranici fyzické únosnosti, se dostává do kontrastu s ženskými těly, ale vše vyvažují geometricky přesné kompozice. Vítězí hypnotická síla rytmu a fantastická práce se světlem. (...)

Naprostým vrcholem celého večera je neobvyklá hra se světlem, které se odráží na ženské kůži a pracuje s přesnou geometrickou kompozicí a třeba i s tím, jak se do vodorovných pruhů světla

Choreografie B/OLERO – zleva Adi Salant a Nataša Novotná

Foto Martin Popelář

noří dlaně nebo předloktí a vysílají k publiku fosforeskující záři. (...)

Baletní inscenace Dva světy / jeden svět představuje něco jako avantgardní hledání nových možností – tak jako v meziválečném období, kdy nad obsahem vítězila forma. Inscenace má nahlédnout podle tvůrců do odlišného světa žena a mužů, ze všeho nejvíce ale nabízí nové možnosti pohybu, kde není podstatné, zda jde o mužská nebo ženská těla. Na jevišti je hnětena jedinečná hmota a pod intenzivním tlakem z ní vyvěrá neotřelá možnost vyjádření v dnešní přetechizované

době, se kterou až rituálně souzní a ukazuje její podmanivou stránku věci. (...) První baletní premiéra letošní sezóny je na světové úrovni a přináší nezapomenutelné okamžiky."

Martin Jiroušek:

Baletní novinka Dva světy / jeden svět má světovou úroveň a nutí diváka přestat dýchat
www.ostravan.cz

Kingdom of the Netherlands

„Mně se to líbilo strašně moc. Soubor mě mile překvapil a je úžasné, co všechno s nimi šéfka baletu paní Lenka Dřimalová dokázala. Paní Dřimalová má vizi, za kterou tvrdošjně jde, a soubor tím jde opravdu nahoru, a to i přesto, že dochází k poměrně častým změnám v souboru a prakticky pokaždé, když dorazím, tak zde potkávám nové tváře. Je úžasné proto vidět, jak to pokračuje dál. Ta progres je neuvěřitelná!“

Ivanka Kubicová, taneční pedagožka, choreografka,
 členka odborné poroty Cen Thálie 2016 v kategorii balet

„Myslím, že to byla velice vydařená premiéra. Dramaturgie souboru baletu NDM je dobře nastavená. Za poslední tři čtyři roky jsem nezaznamenal ani jednu jedinou premiéru, která by byla průměrná, natož podprůměrná. Jsou zde uváděny špičkové světové choreografie a myslím si, že choreografie Falling Angels od Jiřího Kyliána ukázala, že zdejší baletní soubor na takto náročný repertoár má.“

Roman Vašek, publicista, předseda odborné
 poroty Cen Thálie 2016 v kategorii balet

„Baletní soubor NDM mě překvapil, jak si dokázal poradit s tak náročným programem. V repertoáru divadla takového formátu, jako je NDM, by měl být zařazen jak žánr moderny, tak klasický repertoár a soubor by měl být schopen zatančit jakýkoliv z těchto žánrů. Zařazení moderního žánru je velmi důležité i pro současného diváka, který je zaměřen na moderní hudbu, a díky realizaci podobné inscenace se mu lze snadněji přiblížit. Představení je velmi náročné jak po fyzické, tak technické stránce a jsem zvědavá, nakolik se podaří souboru udržet nastavenou laťku.“

Ljubov Dančenko, tanečnice, pedagožka, baletní mistryně,
 členka odborné poroty Cen Thálie 2016 v kategorii balet

VÝZNAMNÁ NÁVŠTĚVA

Velvyslanec Nizozemského království

Jeho Excelence Eduard W. V. M. Hoeks

s manželkou navštívili v pátek 9. prosince 2019 představení *Dva světy / jeden svět*.

Choreografii Jiřího Kyliána *Falling Angels* a promítání dokumentu o Jiřím Kyliánovi uvádíme pod záštitou velvyslance a za finanční podpory Velvyslanectví Nizozemského království.

Pan velvyslanec s chotí v obklopení tanečnic

Foto Martin Popelář

CHAPLIN V NÁRODNÍM DIVADLE V PRAZE

Nejen umělecké, ale i osobní osudy sira Charlese Spencera Chaplina mladšího se staly námětem současného baletu německého choreografa

Maria Schrödera, který byl s velkým úspěchem představen v Lipském baletu před pěti lety a natočen jako taneční televizní film.

V Národním divadle moravskoslezském byl tento balet uveden v české premiéře 19. listopadu 2015 a nyní se soubor baletu NDM představí s touto inscenací v pražské premiéře 11. února 2017 ve Stavovském divadle.

DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT: 17. ÚNORA TANČÍ IYAR ELEZRA

V choreografii *B/olero* se společně s Natašou Novotnou představí tanečnice Iyar Elezra, kterou obsadil přímo jeho choreograf Ohad Naharin.

Iyar Elezra asistovala i při přípravě *B/olero* dne 19. listopadu 2016 v historickém Mariánském divadle, kde proběhl slavnostní koncert mezinárodního festivalu současné choreografie Context.

Poslední částí tohoto galakonzertu bylo vystoupení ruské primabaleríny Diany Višňové s bývalou étoile a současnou uměleckou ředitelkou baletu Opéra de Paris Aurélií Dupont v ruské premiéře *B/olero* v choreografii Ohada Naharina.

GAGA V OSTRAVĚ

Víte, co znamená gaga? Pokud ne, pak přijďte zhlédnout choreografii *B/olero* Ohana Naharina,

Tanec ve stylu gaga

Foto Gadí Gagon

která se tančí ve stylu gaga (*Dva světy / jeden svět*), anebo si je vyzkoušejte na vlastní kůži.

Na počátku nového roku totiž proběhne workshop GAGA PEOPLE.

Gaga je pohybový jazyk, který za posledních deset let ve zkušebnách souboru Batsheva vyvinul jeho dlouholetý umělecký ředitel Ohad Naharin. Jedná se o expresivní a dynamický pohybový slovník, který otevírá nové způsoby a cesty k hlubšímu porozumění vlastního já skrze tělo a jeho pohyb.

Termíny najdete na Facebooku baletu NDM.

(mb, pm)

POCTA JIŘÍMU KYLIÁNOVI

Ve čtvrtek 9. února 2017 se v ostravském Kině Art uskuteční promítání dokumentárního filmu o tvorbě slavného českého choreografa Jiřího Kyliána, který vznikl v české produkci.

Kyliánův portrét se zrodil během zkoušek jeho poslední inscenace na jevišti Nederlands Dans Theater, která se skládá ze tří Kyliánových baletů. Jiří Kylián poprvé během své kariéry umožnil filmovému štábu vstup přímo na jeviště. Filmaři tak zachytili celé dva týdny zkoušek tří choreografií nazvaných *Vanishing Twin*, *Tar and Feathers* a *Claude Pascal*.

Promítání bude okořeněno besedou s tvůrci filmu: producentem **Jaroslavem Boučkem**, režisérem a kameramanem **Martinem Kubalou** a bývalou tanečnicí Nederlands Dans Theater **Jeanne Solan**.

Časy promítání:

15.00 hodin – promítání filmu, **17.00 hodin** – beseda,

18.00 hodin – promítání filmu, **19.30 hodin** – promítání filmu

Beseda
s tvůrci
dokumentu
a Jeanne
Solan

Fotografie z filmu o Jiřím Kyliánovi

Foto archiv Bučfilm

INZERCE

DATABÁZE TANCE

Zaregistrujte se zdarma i vy!

www.databazetance.cz

TANEČNÍAKTUALITY.CZ

... orientační bod ve světě tance

online taneční kalendář, zprávy, recenze, reportáže, rozhovory, workshopy a kurzy

www.tanecniaktuality.cz

Projekty podporuje MKČR a MHMP (víceletým grantem v celkové výši 420.000 Kč).

opereta/ muzikál

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2016/2017

Tim Rice (1944)

– Andrew Lloyd Webber (1948)

JOSEF A JEHO UŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ

Josef v novém a ještě zářivějším plášti se vrací!

České přebásnění: Michael Prostějovský

Režie: Gabriela Petráková

Hudební nastudování: Jakub Židek

Obnovená premiéra 18. září 2016

v Divadle Jiřího Myrona

Cole Porter (1891–1964) – Bella Spewack

(1899–1990) – Samuel Spewack (1899–1971)

KISS ME, KATE (Kačenko, pusu!)

Klasický americký muzikál podle Williama

Shakespeara

Český překlad: Jiří Josek

Režie: Lumír Olšovský

Hudební nastudování: Jakub Židek

Premiéry 15. a 17. prosince 2016

v Divadle Jiřího Myrona

Michael Kunze (1943) – Sylvester Levay (1945)

REBECCA

Napínavý hit muzikálové sezóny!

České přebásnění: Michael Prostějovský

Režie: Gabriela Petráková

Hudební nastudování: Marek Prášil

Česká premiéra 9. března 2017

v Divadle Jiřího Myrona

Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:

Opereta/muzikál Národního divadla moravskoslezského

KISS ME, KATE (Kačenko, pusu!)

**Tomáš Savka (Fred Graham), Martina Šnytová (Lilli Vanessi), Veronika
Prášil Gidová (Lois Linnová), Roman Harok (Bill Calhoun) a company**

Foto Martin Popelář

REPERTOÁR OPERETY/MUZIKÁLU (LEDEN – ÚNOR 2017)

Cole Porter – Bella Spewack – Samuel Spewack
KISS ME, KATE (Kačenko, pusu!)

Režie: Lumír Olšovský

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

**5. 1. (18.30), 20. 1. (18.30), 24. 1. (18.30),
 8. 2. (18.30), 14. 2. (18.30), 24. 2. (18.30)**

Richard Heuberger – Victor Léon

– Heinrich von Waldberg

PLES V OPERĚ

Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová

Hudební nastudování: Karol Kevický

Dirigent: Karol Kevický / Adam Sedlický

6. 1. (18.30), 7. 2. (18.30)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber

JESUS CHRIST SUPERSTAR

Režie: Jiří Nekvasil

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

**7. 1. (18.30), 19. 1. (18.30), 3. 2. (18.30),
 15. 2. (18.30), 25. 2. (18.30)**

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber

EVITA

Režie: Petr Gazdík

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

12. 1. (18.30), 14. 1. (18.30), 13. 2. (18.30)

Éva Pataki

EDITH A MARLENE

Režie: Janusz Klimsza

Hudební nastudování: Marek Prášil

Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil

**18. 1. (18.30), 29. 1. (10.30), 23. 2. (18.30),
 28. 2. (18.30)**

Andrew Lloyd Webber – Don Black

– Christopher Hampton

SUNSET BOULEVARD

Režie: Gabriela Petraková

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

21. 1. (18.30), 5. 2. (18.30)

Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský

– Michael Prostějovský

FANTOM LONDÝNA

Režie: Lumír Olšovský

Hudební nastudování: Marek Prášil

Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil

27. 1. (18.30) – naposledy v sezóně

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber

**JOSEF A JEHO ÚZASNÝ
 PESTROBAREVNÝ PLÁŠT**

Režie: Gabriela Petraková

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

31. 1. (10.30)

TIP ŠÉFA OPERETY/MUZIKÁLU

PLES V OPERĚ

Na závěr roku 2016 připravilo Národní divadlo moravskoslezské opravdový skvost – 31. prosince pro Vás hrajeme nejslavnější operetu Richarda Heubergera *Ples v operě*!

Patrick Fridrichovský /

Patrick Fridrichovský

PLES V OPERĚ – Jaroslav Rusnák (René), Denisa Židková (Hortensie), Jan Drahovzal (Teofil Beránek), Janka Hošťáková (Palmira), Marcel Školout (Doktor), Eva Zbrožková (Markéta), Petr Martínek (Gaston Dumenil), Tomáš Savka (Emil Wolf), Martina Šnytová (Andělka)
 Reprízy 6. 1. (18.30) a 7. 2. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Foto Martin Popelář

Cole Porter (1891–1964) – Bella Spewack (1899–1990) – Samuel Spewack (1899–1971)

KISS ME, KATE (Kačenko, pusu!)

*Klasický americký muzikál
podle Williama Shakespeara*

Překlad **Jiří Josek**
Režie **Lumír Olšovský**
Hudební nastudování **Jakub Židek**
Dirigent **Dan Kalousek**
/ **Jakub Židek**
Choreografie **Denisa Kubášová**
Scéna **David Benson**
Kostýmy **Kateřina Bláhová**
Dramaturgie **Pavel Bár**

*Uvedeno se svolením společnosti
TAMS-WITMARK MUSIC LIBRARY, INC.*

**Reprízy 5. 1. (18.30), 20. 1. (18.30),
24. 1. (18.30), 8. 2. (18.30), 14. 2. (18.30)
a 24. 2. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona**

Muzikál skladatele Colea Portera a manželů Spewackových *Kiss Me, Kate* (*Kačenko, pusu!*) je volně inspirovaný Shakespearovou komedií *Zkrocení zlé ženy*. Slavnou Shakespearovu hru autoři zasadili do rámce paralelního, ale tematicky obdobného děje...

Celkový pohled na scénu

Divadelní společnost impresária, režiséra i herce Freda Grahama totiž legendární komedii uvádí ve zhudebněné verzi v hlavních rolích právě s Fredem jako Petrucciem a jeho exmanželkou Lilli jako svéráznou a hádavou Kateřinou. Spolu s nimi vystupují v hlavních rolích také jejich kolegové Lois Linnová a Bill Calhoun.

Tomáš Savka (Fred Graham), Martina Šnytová (Lilli Vanessi), Veronika Prášil Gidová (Lois Linnová), Roman Harok (Bill Calhoun) a company

Avšak také Lois musí řešit problematický vztah se svým partnerem, hercem a příležitostným hazardním hráčem Billem. Jak se ale časem ukáže, ani Lois není takový „andílek“, jak by se na první pohled mohlo zdát...

Ivan Dejmal (Bill Calhoun) a Natálie Tichánková (Lois Linnová)

Podobně jako postavami Kateřiny a Petruccia na jevišti ale zmitají osobní rozpory i Fredem a Lilli v zákulisí. Vše vrcholí zejména poté, kdy Lilli omylem dostane od svého někdejšího manžela květiny s osobním přáním, původně určeným její mladší svůdné kolegyni Lois...

Martina Šnytová (Lilli Vanessi), Jiří Mach (Fred Graham) a company

Když se uprostřed všech těchto peripetií do divadla připletou dva gangsteři a Lilli posléze zavolá i svého obstarožního nápadníka, admirála Howella, o zábavu je postaráno!

(bar)

Jan Drahovzal (Harrison Howell), Lada Bělašková (Lilli Vanessi), Jan Vlas (1. gangster), Juraj Čiernik (2. gangster) a company
Fotoreportáž Martin Popelář

Muzikál autorské dvojice

MICHAEL KUNZE & SYLVESTER LEVAY

R REBECCA

podle mysteriózního románu
Daphne du Maurier MRTVÁ A ŽIVÁ

Námět, libreto a texty písní

MICHAEL KUNZE

Hudba a orchestrace

SYLVESTER LEVAY

Na základě původní inscenace
VEREINIGTE BÜHNEN WIEN GmbH

České přebásnění **Michael Prostějovský**
Režie **Gabriela Petráková**
Hudební nastudování **Marek Prášil**
Dirigent **Marek Prášil**
/ Jakub Židek
Hudební supervize **Támás Bolba**
Choreografie **Ladislav Čmorej**
Scéna **Ondřej Zicha**
Kostýmy **Sylva Zimula Hanáková**
Dramaturgie **Pavel Bár**

Videoprojekce, režie, umělecká supervize
a animace **Petr Hloušek**
Kamera, střih, postprodukce

Dalibor Černák
Kompozice a modelace **Jitka Hloušková**
Koordinace projekcí a scénické režie

Števo Capko
Sbormistr **Jakub Židek**
Sound design **Petr Košar**

Osoby a obsazení:

Já **Veronika Prášil Gidová**

/ Martina Šnytová

Maxim de Winter **Tomáš Novotný**

/ Lukáš Vlček

Paní Danversová, hospodyně sídla Manderley

Hana Fialová

/ Katarína Hasprová

Jack Favell, prodejce aut **Roman Harok**

/ Tomáš Savka

Martina Šnytová (Já) Foto Petr Hruběš, design Jan Kulich

Paní Van Hopperová, bohatá Američanka

Lenka Bartolšicová

/ Soňa Jungová

Frank Crawley, správce panství

Ján Slezák

Beatrice, Maximova sestra

Eva Jedličková

Ben, místní blázen

/ Tereza Kavecká

Libor Olma

/ Jan Vlas

Plukovník Julian

Jan Drahovzal

Frith, Maximův komorník

Pavel Liška

Robert, sluha

Adam Živnůstka

Giles, manžel Beatrice

Peter Svetlák

/ Marcel Školout

Horridge, soudce

Josef Lekeš

Clarice

Eva Zbrožková

Paní Rutherfordová

Janka Hošťáková

Zahradník

Lukáš Moravec

Krejčí

Roman Žiška

Vrchní číšník

Jaroslav Rusnák

Číšník

Tomáš Krpec

a další

Dále účinkují sólisté instrumentalisté orchestru opery/muzikálu – koncertní mistr **Martina Smrčková**

Muzikál uvádíme ve spolupráci s Vereinigte Bühnen Wien International GmbH

Původní návrh loga REBECCA – Dewynters Plc.

**Česká premiéra 9. března 2017
v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona**

REBECCA JE MUZIKÁLEM MNOHA SUPERLATIVŮ

Může existovat muzikál vystavený na půdorysu mysteriózního dramatického příběhu s téměř detektivní zápletkou? Je možné, aby se titulní hrdinka muzikálu během celého večera neobjevila na scéně z toho prostého důvodu, že je již déle než rok mrtvá? Odpověď zní: ano! A tím nejlepším důkazem je jeden z největších hitů vídeňské muzikálové scény posledního desetiletí – muzikál **Rebecca**.

Jeho autory jsou libretista **Michael Kunze** a skladatel **Sylvester Levay**, vůbec nejúspěšnější autorská dvojice muzikálového divadla pocházející z německého jazykového teritoria. Domácí scénou tandemu je už více než čtvrtstoletí Vídeň. Hlavní město Rakouska se po New Yorku a Londýnu, i díky jejich přispění, stalo během devadesátých let minulého století třetí nejvýznamnější muzikálovou metropolí světa. Zdejší Spojené scény vídeňské (Vereinigte Bühnen Wien) tento vysoký standard udržují velkolepými produkcemi z kategorie **muzikálu superlativů**. Co takový termín přesně znamená? **Především mimořádný divácký zážitek z kategorie snů. Velkolepé scénické efekty, brilantní výkony a především hudebně i dramaticky zcela mimořádné muzikály, které stojí za to vidět. Právě k takovým zážitkům patří i Rebecca.**

Na scéně Raimundova divadla ve Vídni se v roce 2006 odehrála světová premiéra muzikálu, který mnozí považují za skutečný vrchol éry vídeňského muzikálu superlativů. Duo Kunze-Levay a režisérka premiérové inscenace Francesca Zambello se nechali inspirovat knihou i filmovou adaptací, ale přitom vzniklo zcela unikátní muzikálové dílo plné napětí, dramatických zvratů a emocí. Libretista Michael Kunze je zakladatelem tzv. **drama-muzikálu, který**

Katarína Hasprová (Paní Danversová), Veronika Prášil Gidová (Já)
Foto Petr Hruběš, design Jan Kulich

klade hlavní důraz na příběh, jemuž jsou podřízeny všechny ostatní složky. Ovšem v případě muzikálu *Rebecca* jde o velmi náročnou scénickou strukturu, téměř architektonický skvost. Podle něj má totiž muzikál otevřít vidění jiné reality, která je na konci jako zrcadlo pro diváky, kteří ji sledují. Musí odrážet něco, co už se nachází v jejich podvědomí, musí vyvolávat emoce, a proto je velmi důležité, aby každý muzikál měl něco společného se zážitky z jejich osobního života.

Příběh muzikálu začíná ve 20. letech minulého století málem jako červená knihovna. Záměrný anglický šlechtic Maxim de Winter se v Monte Carlu zamiluje do mladičké, nepřilíší světaznalé dívky jen rok poté, co jeho půvabná a všemi zbožňovaná manželka Rebecca přišla nešťastnou náhodou o život při noční projížďce na člunu. Propukne nová láska, zazní svatební zvony, ale příběh teprve začíná. Venkovské sídlo Manderley je němým svědkem mnoha podivných událostí. Dívce, kterou autoři muzikálu pojmenovali nezvykle „Já“, protože z jejího pohledu je celý příběh vyprávěn, je neustále připomínán dokonalý obraz bývalé paní. Zejména hospodyně sídlá paní Danversová je Rebecce neskonale oddána.

Psychologické drama, ve kterém je jedním

z důležitých prvků scénické zpracování, bere dech svými dějovými zvraty a mnoha překvapeními. Jedním z vrcholných momentů muzikálu je scéna, ve které velkolepé sídlo Manderley zachvátí skutečný požár. Tento náročný scénický efekt je autory dokonce předepsán v samotném scénáři, a tak jej, ve stejné podobě všude na celém světě, musí vidět také všichni diváci.

Záhy po premiéře ve Vídni se produkce muzikálu rozletěla takřka do celého světa. Kromě mnoha německých měst byla *Rebecca* uvedena například v Maďarsku, Švýcarsku, Švédsku, Finsku, Rusku či Rumunsku. Velkou popularitu získala v Japonsku a zejména v Jižní Koreji. Celkově nashromáždily všechny inscenace na celém světě více než dva milióny diváků.

Náročná jednání o možnosti uvést muzikál *Rebecca* v Národním divadle moravsko-slezském trvala téměř dva roky. Ostrava tak bude vůbec prvním městem, kde muzikál v české premiéře zazní poprvé v přebásnění Michaela Prostějovského, v režii Gabriely Petrákové a v hudebním nastudování Marka Prášila. V náročných konkurencích, při kterých protagonisty muzikálu schvalovali samotní autoři a umělecké vedení Spojených scén vídeňských, byli vybráni do hlavních rolí:

Lukáš Vlček (Maxim de Winter)

Foto Petr Hruběš, design Jan Kulich

Veronika Prášil-Gidová / Martina Šnytová (Já), Tomáš Novotný / Lukáš Vlček (Maxim de Winter), Hana Fialová / Katarína Hasprová (Paní Danversová), Roman Harok / Tomáš Savka (Jack Favell) a řada dalších. (pf)

INZERCE

Successful businesses speak English. Do you?

- Business English lessons
- Translating, Proofreading, Interpreting
- Software tools that will improve communications at your business

Moravia's premier language agency

contact **speak with me** today
+420 733 331 136
www.SpeakWithMe.cz

MRTVÁ A ŽIVÁ, STÁLE TAJEMNÁ REBECCA

Hledáte příběh plný tajuplných zákoutí, spleťtých stejně jako život, toužíte poznat hrdiny, kteří překonávají nástrahy a překážky, aby nakonec našli štěstí a lásku? Tohle všechno již téměř osmdesát let nabízí mysteriózní román *Rebecca*, jehož autorkou je britská spisovatelka Daphne du Maurierová.

V příběhu o mladičké dívce, jež se v Monte Carlu zamiluje do sympatického bohatého vdovce Maxima de Wintera, se zpočátku zdá, jako by vše rychle spěchalo k vysněnému šťastnému konci. Oba se do sebe zamilují, záhy se vezmou a odjíždí vstříc novému životu. Jeho symbolem má být Manderley, velkolepé sídlo v západoanglickém Cornwallu, stojící na pobřeží, kde je slyšet jen mořský příboj a šumění větru. Proč

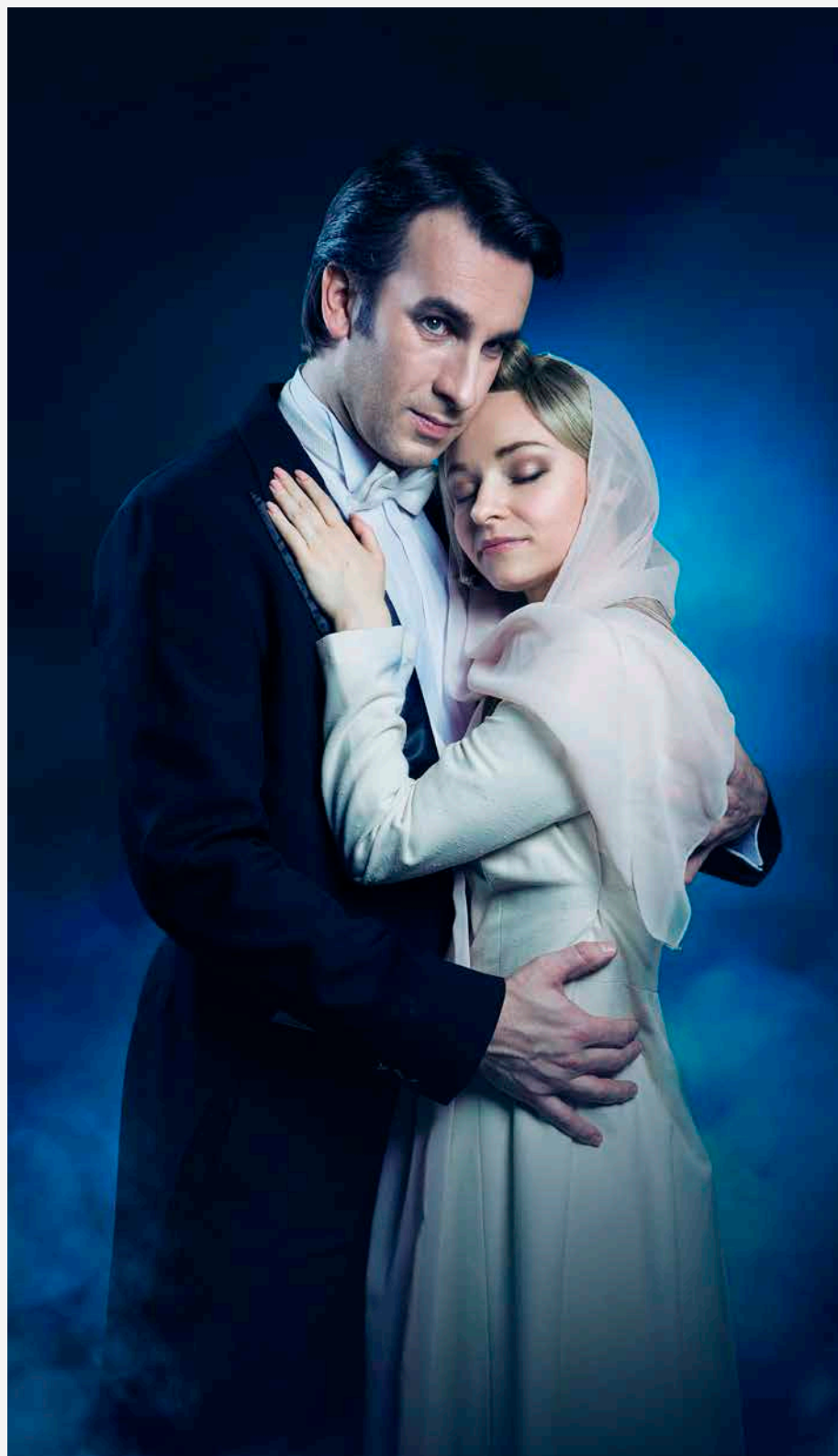
tedy z knihy zbývá ještě tolik nepřečtených stran? A proč do děje vstupuje dávno mrtvá Rebecca, bývalá Maximova žena, jejíž záhadná smrt v hlubinách temných vod předcházela celému příběhu?

Pro domácí čtenáře dodejme vedle jména Rebecca název *Mrtvá a živá*. Tak zní mnohem známější titul románu v českém překladu. Vyšel rok po prvním anglickém vydání z roku 1938. Od té doby zdomácněl v nejedné rodinné knihovně i u nás. Autorka **Daphne du Maurierová** pocházela z umělecky založené, dobře situované rodiny. Jako mladá a solidně zabezpečená dívka se vzdělávala a cestovala po celém světě. Poté se vdala se za významného plukovníka britské armády a velkou část života prožila v Cornwallu, do něhož také situovala většinu svých knih.

Inspiraci pro psychologickou studii lásky a žárlivosti sbírala autorka především z vlastních životních zkušeností. Téma nevěry a spletitosti vztahů, které jsou motorem příběhu *Rebecce*, ji fascinovalo už od svatby. Okolnosti zrodu knihy nebyly právě snadné. V roce 1937 podepsala Maurierová smlouvu na tři knihy za tisíc liber s vydavatelem Victorem Gollanczem. Když začala psát, nebyla si tak docela jistá nezvyklým čtyřúhelníkem hlavních postav, a svůj původní rukopis dokonce roztrhala. Několikrát také do nakladatelství zaslala dopis, ve kterém omlouvala své zpoždění. Manželství vnímala jako tradiční poslání, někde ve skrytých hlubinách své duše však hledala mnohem komplikovanější naplnění svého života i sexuality. I to jsou prvky, které v románu citlivě zachytila. Teprve několik měsíců po původním termínu zcela vyčerpaná odevzdala rukopis nakladateli.

Román je považován za mistrovské dílo, klasickou četbu 20. století. Svou vysokou literární úroveň převýšil žánr tzv. „ženských románů“. „*Možná to zní jako klišé, ale je to ztraceně dobrý příběh,*“ říká o úspěchu románu své matky její syn Kits Browning. **Do dnešních dnů našlo své čtenáře téměř deset miliónů výtisků. Kniha byla přeložena do desítek jazyků na celém světě.** V příběhu se střetává nevinnost a temné lidské stránky. **Psychologické drama, jež vrcholí symbolickou ohnivou zkázkou sídla Manderley, je zároveň metaforou lidského zranění.**

Tyto prvky jsou zachyceny v podstatě hlavních postav, v nejistém Maximovi, který ukrývá děsivé tajemství, v zesnulé Rebecce, manželce s temnou minulostí, která ovlivní život i nové Maximovy ženy. Ta příběh vypráví ze svých vzpomínek, ale nikdy se nedozvíme její skutečné jméno. Konflikty těchto tří světů vytvářejí hlavní zápletku. Du Maurierová udržuje své čtenáře v takové nejistotě a překvapení, že se od knihy jen stěží odtrhnou. Jaký div, že si **příběh oblíbil i mistr**

Lukáš Vlček (Maxim de Winter) a Veronika Prášil Gidová (Já)

Foto Petr Hruběš, design Jan Kulich

Tomáš Novotný (Maxim de Winter)

Foto Petr Hruběš, design Jan Kulich

Katarína Hasprová (Paní Danversová)

Foto Petr Hruběš, design Jan Kulich

filmového hororu **Alfred Hitchcock**, který podle románů Daphne du Maurierové natočil hned několik dalších thrillerů, například legendární *Ptáky* či *Hospodu Jamajku*.

Rebecca byla jeho úplně prvním hollywoodským filmem. Rozpočet se vyšplhal na tehdy závratnou sumu jednoho a tři čtvrtě miliónu dolarů, ale diváci výkony hlavních představitelů Joan Fontaineové a Laurence Oliviera vyzdvihli na první příčku návštěvnosti kin. Ztvárnění hospodyně Madame Danversové Judith Andersonovou patří k ikonickým filmovým zážitkům. *Rebecca* byla nominována na celkem jedenáct Oscarů, získala dva – za nejlepší film a nejlepší černobílou kameru. Hitchcockovská adaptace oslovila i další. Pro rozhlas byla *Rebecca* zpracována mnohokrát, stejně tak na divadle a v televizi. První divadelní hra se na Broadwayi hrála už v roce 1939. Velmi úspěšnou dramaturgii uvedla nedávno britská režisérka Emma Riceová. V roce 2006 vznikla ve Vídni muzikálová adaptace z dílny Sylvestera Levaye a Michaela Kunzeho, úspěšné autorské dvojice. Ale to už je téma na další článek. Díky zájmu o mysteriózní příběh Daphne du Maurierové je tajemná Rebecca stále mezi námi. (pf)

REBECCA: PŘÍBĚH ÚSPĚCHU VÍDEŇSKÉHO MUZIKÁLU

Od světové premiéry v roce 2006 byla *Rebecca* tři sezóny uváděna na scéně vídeňského Raimundova divadla, kde ji zhlédlo více než půl milionu diváků. Na všechna odehraná představení se prodalo 98% všech dostupných vstupenek z celé kapacity divadla. *Rebecca* se tak záhy po premiéře zařadila mezi nejúspěšnější tituly Spojených scén vídeňských (Vereinigte Bühnen Wien). Mezi další muzikálové hity, které vznikly v této prestižní divadelní produkci, patří tituly *Elisabeth*, *Ples upírů* (*Tanz der vampire*), *Mozart!*, *Rudolf* a *Návštěva* (*Der Besuch der alten Dame*). Během více než čtvrtstoletí zhlédli oblíbené vídeňské muzikály diváci v jedenácti zemích na třech kontinentech.

Režisérkou původní produkce muzikálu *Rebecca* byla renomovaná operní režisérka Francesca Zambello, držitelka mnoha prestižních ocenění v oblasti divadla, televize a filmu (Olivier Award, Zlatá palma, Zlatá

maska ad.). Vídeňská inscenace získala řadu ocenění za mimořádně úspěšné nastudování, pokrokové ztvárnění videoprojekcí, opulentní scénografii a spektakulární efekty. Jediněčný light design z dílny Andrewa Vollera brilantním způsobem evokoval siluetu cornwalského sídla, jež v naprostém kontrastu se sluncem zalitým a radostným Monte Carlem vyvolává děsivou atmosféru stínů minulosti.

Nevšední choreografie, jejíž autorkou byla uznávaná Denni L. Sayers, rovněž tak autentické kostýmy Birgitt Hutter, evokující atmosféru 30. let, dokonale orámovaly celkové inscenační pojetí muzikálu *Rebecca*. Byl to však scénograf Peter J. Davison (Olivier Award, Drama Desk Award), který svým návrhem velkolepé scény zastínil všechny ostatní. Původní produkce muzikálu *Rebecca* byla jedinečným divadelním zážitkem, jenž na divadelní prknech originálním způsobem oživil velkolepý hollywoodský styl. (pf)

110 let budovy Divadla Antonína Dvořáka

Divadlo Antonína Dvořáka (tehdy Stadttheater neboli Městské divadlo), které bylo slavnostně otevřeno v roce 1907, je nejstarší divadelní budovou v našem městě. (I přesto, že budova Divadla Jiřího Myrona byla postaveno už v roce 1894 – nejednalo se totiž od prvopočátku o místo určené pouze pro divadelní představení, naopak se zde konaly akce různého zaměření. Čistě k divadelnímu provozu byla upravena až později.) **V roce 2017 uplyne od otevření ostravského Městského divadla 110 let** a při této příležitosti vám na stránkách časopisu nabídneme po celý rok střípky z dějin této budovy.

Počátky divadelního života

Divadlo se v Moravské Ostravě hrálo samozřejmě dlouho předtím, než vzniklo samotné městské divadlo. Představení se konala v restauracích, hospodách a spolkových domech (mezi nimi byla významná především stělnice na břehu řeky Ostravice). Zajímaly sem kočovné divadelní společnosti hrající německy, později i česky, ale o pravidelném divadelním provozu nemohlo být zatím ani řeči. Situace se změnila v 90. letech 19. století, kdy vznikl již zmíněný český Národní dům, ale i německý Deutsches Haus a tato místa se stala dějištěm většiny divadelních představení. (Zajímavostí je, že už tehdy se uvažovalo o vybudování městského koncertního a divadelního sálu, z různých důvodů z toho však nakonec sešlo.)

Idea vzniku městského divadla v Moravské Ostravě, jehož účelem mělo být zároveň reprezentovat tehdy už druhé největší město na Moravě, zazněla už v polovině 80. let 19. století. Konkrétní kroky k jeho realizaci se uskutečnily na počátku

Takto mohlo divadlo vypadat – jedná se o druhý soutěžní návrh Franze von Krausseho a Josefa Tölka

Zdroj archiv NDM

20. století – byl založen fond pro stavbu divadla a definitivně se o stavbě rozhodlo na jednání obecního výboru v listopadu 1904.

Kam s ním?

Hlavní problém, který bylo třeba vyřešit, spočíval v tom, kam divadlo umístit. V jednání byla tehdejší Johannova třída (dnešní Sokolská v místě křižení s Českobratrskou) nebo Alžbětina třída (dnešní Českobratrská). **Zvítězil však návrh umístit divadelní budovu v prostoru Antonínova náměstí, na místě zasypané těžní jámy Antonín.** (Kvůli nebezpečí propadání však byla stavba umístěna o třicet metrů dál od náměstí a na místo někdejší šachty byla umístěna kašna se sochou chlapce s lachtanem.)

Dalším otázkou bylo/a jméno/a projektantů. Známy vídeňský ateliér Fellner a Helmer, jež město preferovalo z důvodu rozsáhlých zkušeností se stavbou divadelních sálů, se odmítli zúčastnit vypsané soutěže, neboť chtěl získat zakázku přímo. **Z ostatních účastníků soutěže nakonec vyhrál návrh architekta Alexandra Grafa** koncipovaný pro 816 diváků při celkových nákladech 396 426 korun. A mohlo se začít stavět...

(les)

ALEXANDER GRAF

- vystudoval architekturu ve Vídni
- po dokončení studia pracoval u architektů Ferdinanda Fellnera a Hermanna Helmera (projektovali na 50 divadelních budov po celém Rakousko-Uhersku)
- v roce 1888 si založil vlastní ateliér
- mezi divadla, která navrhl, patří také vídeňské Kaiser-Jubiläums-Stadttheater (dnešní Volksoper), městská divadla ve Znojmě (1900), v Ústí nad Labem (1909) a v Mostě (1911)

Městské divadlo v Moravské Ostravě

Foto archiv NDM

Dílo Benjamina Brittena na ostravském jevišti

Anglický skladatel Benjamin Britten (1913–1976) byl jednou z nejvýraznějších osobností britské i evropské klasické hudby 20. století. S jeho dílem měli možnost seznámit se i ostravští diváci, a to zatím dvakrát: v roce 1969 měla premiéru jeho opera *Sen noci svatojánské* podle stejnojmenné hry Williama Shakespeara a v roce 2011 bylo uvedeno dílo určené dětem *Hrajeme operu! – Kominíček*. Další příležitost ke kontaktu s Brittenovou hudbou se vám naskytne v Divadle Antonína Dvořáka už v únoru 2017, kdy bude premiéra jeho opery *Zneuctění Lukrécie*. Připomeňme si však fotografiemi starší inscenace...

Sen noci svatojánské / 1969

Premiéra této opery se konala 20. prosince 1969 v Divadle Jiřího Myrona, protože Divadlo Antonína Dvořáka (tehdejší Divadlo Zdeňka Nejedlého) se v letech 1969 až 1971 rekonstruovalo. Režíroval Ilja Hylas a dirigentem byl Jiří Pinkas, tehdejší šéf opery. Scénu i kostýmy vytvořil hostující Vladimír Heller.

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ – Zlatka Beňová (Puk)
Foto František Krasl

Hrajeme operu! – Kominíček / 2011

Další Brittenovo dílo bylo uvedeno až o více než 40 let později. Premiéra se konala 18. září 2011 v Divadle Antonína Dvořáka. Interaktivní inscenace, na níž se podílelo také Operní studio NDM, byla vhodná především pro děti od 6 do 13 let. Režie se zhostil Lubor Cukr, hudebního nastudování Jan Šrubář. Scénu navrhl David Bazika, kostýmy Eva Kotková. (les)

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ – scéna Vladimíra Hellera

Foto František Krasl

HRAJEME OPERU! – KOMINÍČEK – prolog dětské opery se konal ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka. Na fotce Veronika Holbová (Pamela), Alena Sasínová-Polarczyk (Gladys), Vilem Honysz (John), Jiří Sedláček (Norman) a členové Operního studia NDM

Foto Martin Popelář

Jan Dunděra (Sam) a členové Operního studia NDM

Foto Martin Popelář

Víc než 30 let u divadla, to není jen kousek života – a loučit se s tím „kouskem“ nejspíš není jednoduché. Právě takové loučení čeká odchodem do důchodu dlouholetou mistrovou pánské krejčovny Národního divadla moravskoslezského paní **Jiřinu Richtrovou**.

Jak dlouho jste u divadla?

Začínala jsem jako pánská krejčová, později mistrová v zakázkovém krejčovství. A moje sestra se tehdy dozvěděla, že v divadelní krejčovně se uvolnilo místo – tak jsem hned zavolala do divadla a tehdejší šéfová krejčovna Eliška Zapletalová mě pozvala na „pohovor“ na generálku. Dodnes si pamatuju, jak najednou ze zadního portálu vyšel chlap jak hora v kostýmu – byl to Tomáš Kyndl – a já jsem se strašně lekla. Ale kostým mě zaujal, byl nádherný, široké sultánské kalhoty, šerpa, turban... Chytilo mě to, i celé divadlo, a od srpna 1984 jsem tady. Nejdřív krátce na dámské krejčovně a od listopadu 1984 jako mistrová pánské krejčovny – 32 sezón.

Stala jste se pánskou krejčovou vlastní volbou, nebo spíš „řízením osudu“?

Hlavně jsem si doma musela „vydupat“, že budu krejčovou, naši to moc nechtěli. No a pak jsem sice udělala zkoušky na dámskou krejčovnu, ale nebrali na ten obor tolik studentů, tak mi nabídli, jestli nechci studovat na pánskou. Měli jsme ve škole v Michálkovicích úžasného učitele, pana Jaska, který nás naučil i spoustu věcí z dámského oboru.

V čem je zásadní rozdíl mezi „civilní“ a divadelní krejčovinou?

Hlavně vás nikde tu divadelní nenaučí, vyučíte se „civilní“ krejčovinu, ale divadelní, historickou se musíte naučit praxí a samostudiem. Až na vysoké škole se výtvarníci něco málo z divadelní krejčoviny učí.

Ale bez čeho se tady určitě neobejdete, kromě řemesla, je výborný kolektiv. A ten já naštěstí mám – ve své nejbližší kolegyni Věrce i ve všech děvčatech. Bez nich by to nešlo, jsou jako moje rodina. Vždyť my někdy šijeme i tři, čtyři inscenace zároveň...

Jaká je cesta kostýmu od návrhu na jeviště?

Kostýmní návrhy ke každé inscenaci vidíme poprvé na takzvané předávce, kde si s kostýmním výtvarníkem řekneme u každé postavy dopodrobna, do čeho bude oblečená od spodního prádla až po pokrývky hlavy a boty; případně kolik bude

mít převleků. Látky na kostýmy vybírá výtvarník s vedoucí krejčovnou, boty, punčocháče, ponožky a prádlo se většinou kupují. No a potom, co návrhy od výtvarníka převzeme, já a moje kolegyně Věrka Burešová je rozkreslíme do střihů (na každého herce zvlášť, protože každý je jinak stavěný) a podle nich nastříháme kostým. Někdy trvá i celý den, než rozkreslím střih na jeden kostým pro jednu postavu. Na šití pak pracují kolegyně krejčové...

A tím to končí?

Kdepak – v určité fázi musíme rozešitý kostým vyzkoušet hercům. Ale s nimi úzce spolupracujeme od začátku, od první zkoušky, kdy přijdou „na míry“ – protože nejde jenom o to, aby jim kostým seděl. My potřebujeme vědět, jak se budou v kostýmu hybat, co v něm budou dělat, jestli budou šermovat, válet se po zemi, dělat stojky... To všechno musíme zjistit, aby kostým nejen slušel, ale i držel, neprasknul a sloužil tak, jak má. V tom ohledu je samozřejmě nejnáročnější balet, hlavně na kvalitu a pružnost materiálu i ušití.

Mistrová pánské krejčovny Jiřina Richtrová se svými děvčaty

Foto Martin Popelář

A pak už jde kostým „hrát“?

Ještě ne. Když máme ušito, je takzvaná ověřovací zkouška, kdy jsou herci poprvé na jevišti ve scéně, světlech a kostýmech. Tam si s herci, výtvarníkem a režisérem řekneme připomínky a opravy, podle kterých se kostým „doladí“. No a na hlavních zkouškách a generálkách, na které taky chodíme, už pak jen vychytáváme drobnosti, které se případně objeví.

Všechno se šije ke každé inscenaci znova?

Většinou ano. Naši domácí pánové mají samozřejmě ve fundusu každý svůj oblek nebo frak, který, pokud je v té inscenaci třeba, nabídneme výtvarníkovi. Pokud je to ale host, tak pořizujeme všechno nové – koupíme frakovou košili, ušijeme frak a motýlka...

Vy šijete i motýlky?

Jistě. I kravaty... Podle přání výtvarníka.

S kterými divadelními profesemi spolupracuje krejčovna nejvíc?

S modistkou, která vyrábí všechny pokrývky hlavy, a s dílnami. Když je třeba něco na kostým namalovat, tak poprosíme malíře, samozřejmě spolupracujeme i se zbrojíři, pokud má mít postava zbraň nebo medaile na uniformu, znak na čepici a podobně.

Co vás na vaší práci nejvíc baví?

Nejvíc mě baví dělat střihy a střihat, přenést návrh z papíru do reality. Když pak vidíte, jak vyjde na jeviště krásná chlapská postava ve fraku nebo nádherném rokokovém kostýmu – to vás pohladí po duši. A taky se tady pořád něco nového učíte, střídáte historické kostýmy se současným civilem... určitě to není nuda. Myslím, že jsem tady za ta léta v praxi složila nejednu maturitu i spoustu vysokoškolských zkoušek a atestací. Nejvíc mě těší, když kostým vypadá na jevišti hezky, herci se v něm cítí dobře a nejsou žádné „reklamace“.

A navíc jsem pyšná, že už dlouhá léta naše krejčovna spolupracuje s Letními shakespearovskými slavnostmi v Ostravě, což znamená, že co dva roky šijeme kostýmy pro ostravskou produkci. A taky jsme byli několikrát osloveni, abychom ušili kostýmy pro slavné muzikály na ledě *Mrázík*, *Romeo a Julie*, *Jen počkej*, *zajíci!*

Je těžké odejít z divadla – nebude se vám stýskat?

Bude. Určitě. Mám svoji práci ráda, je to můj život. Moje poslední premiéra, muzikál *Kiss Me, Kate*, je takový krásný dárek k Vánocům a na rozloučenou. Ale mám vnučku, která stejně jako já miluje divadlo, a navíc chodí do baletního studia. Takže se budu ráda vracet...

Děkuji a ať se vám daří i mimo divadlo...

(pb, red)

NDM EXTRA (LEDEN – ÚNOR 2017)

23. ledna 2017

v 18 hodin ve Slezskostravské galerii
CAR SAMOZVANEC

Setkání s režisérem Andrzejem Celińským a inscenačním týmem při příležitosti premiéry historického dramatu *Car Samozvanec*.

1. února 2017

v 17 hodin v Knihovně města Ostravy
– sál hudebního oddělení
OPERNÍ SIRÉNY 5. – OPERA ČINOHERNÍHO REŽISÉRA

Hosty budou: šéf činohry NDM Peter Gábor, umělecký šéf Komorní scény Aréna Ivan Krejčí, režisér Radovan Lipus a dramaturgyně opery Eva Mikulášková.

6. února 2017

v 17 hodin v Knihovně města Ostravy
– sál hudebního oddělení
ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE – předpremiérová beseda
Setkání s tvůrčím týmem u příležitosti premiéry opery Benjamina Brittena. Besedovat budou Jiří Nekvasil, Ivona Cindlerová, Janja Vuletic, Thomas Weinhappel a Eva Mikulášková.

9. února 2017

v 15, 18 a 19.30 hodin v Domě kultury města Ostravy
– Kino Art
PROJEKCE DOKUMENTÁRNÍHO FILMU – JIŘÍ KYLIÁN
Filmový snímek o tvorbě slavného českého choreografa Jiřího Kyliána vznikl v koprodukcii společností Buc-Film, České televize, RWE a Punkchart films na námět Jaroslava Boučka a v režii Martina Kubaly, který také stál za kamerou. Součástí projekce bude i mimořádná beseda s tvůrčí filmu a šéfkou baletu NDM, která se uskuteční v 17 hodin. Dokument je představen v rámci uvedení baletní inscenace *Dva světy I jeden svět*.

14. února 2017

v 18 hodin v Antikvariátu a klubu Fiducia
KŘEHCÉ DRSNÝ SVĚT OPER BENJAMINA BRITTENA
U příležitosti premiéry opery *Zneuctění Lukrécie* Benjamina Brittena debatují PhDr. Jiří Zahradka, Ph.D., ředitel NDM Jiří Nekvasil a další zajímaví hosté nejsou vyloučeni.

15. února 2017

ve 14.10 hodin v budově Filozofické fakulty
Ostravské univerzity – místnost e304
CAR SAMOZVANEC
Odborná beseda s hosty katedry slavistiky FF OU a hosty NDM k uvedení nové inscenace *Car Samozvanec* doplněná o scénické čtení herců činohry NDM. Moderuje vedoucí oddělení rusistiky doc. PhDr. Jan Vorel, Ph.D., a Mgr. Michal Przywara, Ph.D.

VÝSTAVY

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

Dlouhodobá instalace sochy
Stanislav Kolíbal *Od čtvrtce ke čtvrtci a k šestiúhelníku* (2015)

Dlouhodobá zápůjčka soch z Galerie výtvarného umění v Ostravě
Stanislav Kolíbal *Objekt č. XIX* (1992), Křištof Kintera *Mé světlo je tvůj život – Šiva samuraj* (2012) a Karel Malich *Prostorová plastika* (2012)

27. 10. 2016 – 30. 6. 2017

VÝSTAVA IVO KLIMEŠ: ARCHITEKTURA A DIVADLO
S dílem Ivo Klimeše – významného tvůrce, opavského rodáka a autora rekonstrukcí i novostaveb divadelních budov (Divadlo Jiřího Myrona, Divadlo Antonína Dvořáka, Slezské divadlo Opava, Městské divadlo v Mostě ad.) se

budou moci diváci setkávat až do konce sezóny 2016/2017. Výstava je k vidění od 27. října 2016 v prostorách bývalé kuřárny v 1. patře foyeru Divadla Jiřího Myrona.

Výstavu připravil Kabinet architektury ve spolupráci s Galeríí výtvarného umění v Ostravě a Katedrou architektury Fakulty stavební VŠB-TU Ostrava.

GALERIE OPERA – DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

17. 11. 2016 – 3. 1. 2017

BALET PRO ŽIVOT
Výstava fotografií pro charitativní kalendář s názvem *Balet pro život 2017*, který byl vytvořen fotografy Lucií Maceczkovou a Martinem Glatznerem spolu s tanečnicí NDM. Část výtěžku z prodeje kalendáře poputuje na konto Kliniky hematologické FN Ostrava. Pomáhejte s námi – kalendář si můžete zakoupit v předprodeji NDM!

4. 1. – 28. 2. 2017

OPAKUJ TO ZPAMĚTI: BAKALÁŘSKÉ A DIPLOMOVÉ PRÁCE ITF

Výstava přibližuje několik prací absolventů bakalářského nebo magisterského studia Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě. Zastoupení autoři: Zuzana Halánová – *Srí Lanka*, Tomáš Mikule – *Rodinné krajinky*, Svatopluk Klesnil – *Veveří*, Roman Franc – *Sokolové*, Anna Grzelewska – *Julia wannabe*. Výstavní projekt je realizován ve spolupráci s ITF FPF SU v Opavě a za finanční podpory statutárního města Ostrava.

GALERIE SOUČASNÉ MALBY – DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

16. 1. – 9. 3. 2017

PAVEL ŠMÍD: SPIKLENCI
Vernisáž výstavy se uskuteční v pondělí 16. ledna 2017 v 18 hodin v Divadle Antonína Dvořáka. Výstava se koná ve spolupráci s Art Consultancy s. r. o.

GALERIE SOUČASNÉ MALBY V DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA

16. 1. – 9. 3. 2017

v Divadle Antonína Dvořáka
Vernisáž 16. 1. 2017 v 18 hodin
Pavel Šmíd: SPIKLENCI

Pavel Šmíd se narodil v roce 1964 v Krnově. Studoval Střední uměleckoprůmyslovou školu v Praze a po maturitě pracoval jako kulturní referent v Litultovicích na Opavsku a krátce jako asistent animovaného filmu Československé televize v Praze. Usadil se v Ostravě, kde navázal kontakty s uměleckou scénou – s bratry Balabánovými, Petrem Pastrňákem, Hanou Puchovou, Jiřím Su-

růvkou apod. Z tohoto podhoubí vznikla umělecká skupina Přirození. V roce 1990 začal studovat Akademii výtvarných umění v Praze u prof. Jiřího Sopka. Po absolutoriu již v Praze zůstal a pracoval jako výtvarný umělec na různých divadelních projektech a na organizacích výstav. Od roku 2015 si vede blog, v němž se snaží kratšími texty reagovat na konkrétní výstavy nebo situace, které mu připadají důležité. Ve své vlastní tvůrčí práci se věnuje především malbě. Dává jí nové významy a podílí

Spiklenci v zrcadlení, olej na plátně, 200 x 200 cm, 2011

se tak na hledání nových cest současné malby. Šmída zajímají banální situace, které vytrhuje ze skutečnosti, ozvláštňuje je a klade je do nových souvislostí. Hyperrealistický přístup, inspirace módou, zjištěná barevnost, velkorysost a suverénnost malířské techniky, překvapení, údiv, konfrontace různých významových kódů, ale i tajemství, náznaky a lidské emoce jsou základem Šmídova divácký atraktivního uměleckého jazyka.

„Vždycky jsem hledal meze obrazu. Kdy je ještě obrazem a kdy už se stává pouhou dekorací nebo agitační plochou. Moje tvorba je poměrně proměnlivá, ale ať už mým tématem bylo cokoli, snažil jsem se věc zkoumat z více úhlů. To mi pomáhá nepodléhat iluzi, že to, co vidím, je to, co je skutečně podstatné. Důležité věci jsou většinou pod mnoha vrstvami a je jen na nás naučit se je i přes překrývající nánosy číst. Chce to jen mít dostatek trpělivosti hledat a nepodléhat vlnným povrchům nebo laciným populismům. Úkol to není malý, ale máme na něj celý život,“ komentuje svou práci Pavel Šmíd. (mkš)

Národní divadlo moravskoslezské není jen největší a nejstarší profesionální divadlo v Moravskoslezském kraji, ale také centrum kulturního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Mimo klasického repertoáru a galavečerů připravuje pro své diváky celou řadu doprovodných programů a akcí na různých místech v centru města s mnoha kulturními a vzdělávacími institucemi. Prostřednictvím nové rubriky **Divadlo je v centru** vám budeme představovat naše „partnery“ a blíže vám popíšeme historii, současnost i budoucnost vzájemné spolupráce.

Antikvariát a klub Fiducia

Antikvariát a klub Fiducia je nezávislé kulturní centrum v Moravské Ostravě, zaměřené na vzdělávání a kultivaci občanské společnosti. Pořádá kolem 100 akcí ročně s přibližně 20 000 návštěvníky.

Antikvariát byl založen Ilonou a Jiřím Rozehnalovými v roce 1998, od roku 1999 pořádá kulturní aktivity v klubu Fiducia, například diskusní večery se zajímavými osobnostmi, výstavy současného umění a fotografie, kulturně-vzdělávací cykly, iniciuje debaty na aktuální společenská témata, vede dětské ateliéry, pořádá komentované procházky, happenings a podobně. Od roku 2004 se věnuje také snahám o kultivaci veřejného prostoru města Ostravy.

Antikvariát a klub Fiducia vydal knihu *Ostravské interiéry* a *Opavské interiéry* historiků Martina Strakoše a Romany Rosové a publikaci historika Vojtěcha Vlčka *Ostrava za ostatními dráty*. V roce 2015 spolu s okrašlovacím spolkem vydal první mapu pro zájemce o ostravské památky *Mapu ostravských soch*, její součástí je obsáhlá databáze Ostravskesochy.cz. V roce 2017 Antikvariát a klub Fiducia spustí Databázi ostravských památek a architektury, která bude mapovat nejen kulturní památky Ostravy, ale i cenné stavby druhé poloviny dvacátého století.

Partnerství mezi NDM a Antikvariátem a klubem Fiducia má dlouholetou tradici, která se však začala více rozvíjet v roce 2011, necelý rok po nástupu ředitele NDM Jiřího Nekvasila. Po vzájemné dohodě se tak v klubu začaly ve spolupráci s NDM pořádat nejrůznější odborné besedy a přednášky, včetně předpremiérových setkání s inscenačními týmy. Během několika let měli návštěvníci těchto společných akcí možnost se setkat s proslulou mezzosopranistkou **Soňou Červenou**, debatovat se skladatelem a ředitelem Institutu Bohuslava Martinů **Alešem Březinou**, besedovat na téma *Češi? Němci? Něco mezi tím?* s **Davidem Váhalou**,

Již 14. února 2017 se můžete v 18 hodin těšit na debatu **KŘEHCE DRSNÝ SVĚT OPER BENJAMINA BRITTENA** s muzikologem Jiřím Zahrádkou, ředitelem NDM Jiřím Nekvasilem a dalšími zajímavými hosty při příležitosti premiéry opery *Zneuctění Lukrécie*.

Setkání s proslulou mezzosopranistkou Soňou Červenou (na fotografii s Jiřím Nekvasilem) v klubu Fiducia 4. února 2014
Foto archiv

seznámit se nejen s historií i současností hlučinské literatury prostřednictvím básníka a publicisty **Ivana Motýla**, ale i s jeho obyvateli skrze debatu českého sociologa **Jiřího Siostrzonka** a historika **Metoděje Chrástského**, besedovat o Leoši Janáčkovi s muzikologem **Jiřím Zahrádkou**, poznat výjimečný životní osud a tvůrčí práci skladatele Sergeje Prokofjeva během debat s ředitelem Janáčkovy filharmonie Ostrava **Janem Žemlou**, muzikologem **Janem Špačkem** či docentem **Janem Vorlem** nebo poznat jednu z nejvýraznějších osobností české artifiční hudby 20. století – **Jana Klusáka**.

Takto zajímavé akce nemohly uniknout ani pozornosti **Českého rozhlasu, který se rozhodl některé z vybraných operních besed a přednášek nahrávat**. Díky hudební redaktorce **Renátě Spisarové** jsou tak informace a prožitky předávány široké veřejnosti po celé České republice (a možná i v zahraničí) prostřednictvím hudebního pořadu *Akademie*, jenž se věnuje zásadním hudebním tématům, a poslechnout si jej můžete každou středu od 20 hodin na stanici Český rozhlas Vltava nebo v archivu iRádía na webových stránkách.

Rozhovor s majitelkou a ředitelkou klubu Fiducia Ilonou Rozehnalovou

Jak a kdy vlastně započala spolupráce s NDM?

S NDM spolupracuji dlouhodobě. Před několika lety mě oslovila projektová manažerka Dita Eibenová, zda bychom společně nepořádali odborné hudební diskuse ve speciálním cyklu debat. Přijala jsem to ráda, i když jsem tušila, že začátky nebudou lehké a bude chvíli trvat, než si návštěvníci na tento poměrně náročný formát zvyknou. Ale vydrželi jsme a dnes je zájem o debaty opravdu veliký, za což jsme rádi. Samozřejmě je to zapříčiněno i tím, že pozvaní hosté jsou nadšenci, mají smysl pro humor

a posluchače doslova vtáhnou do toho, čím se zabývají. Nyní po odchodu paní Eibenové z divadla v debatách pokračujeme s ředitelem NDM panem Jiřím Nekvasilem, pořádáme také diskuse k činohře a přednášky.

Co spolupráce mezi klubem Fiducia a NDM přináší?

Pro mě osobně jsou velmi přínosné debaty s odborníky na operu a soudobou hudbu – myslím si, že tyto akce zajímají i naše návštěvníky, alespoň soudím podle jejich účasti – vynikající byly moderované diskuse s Vlastou Reittererovou, Milošem Štědrněm, Jiřím Zahrádkou, Alešem Březinou a dalšími opravdu fenomenálními osobnostmi, které o hudbě hovoří s nadšením, navíc srozumitelně a s vnitřním zaujetím pro věc; pro mě jsou tyto akce opravdovou radostí a motivací. Ráda také vzpomínám na debatu s Janem Fričem, režisérem činoherní inscenace *Král Ubu* – díky jeho zajímavému výkladu a nesmírnému zaujetí pro věc jsem se šla podívat hned na premiéru a byla jsem moc ráda, představení bylo skvělé.

Jaké programy/akce byste ve spojení s NDM uvítala?

Kromě debat by se mi také líbily přednášky odborníků na určitá témata, která divadlo zpracovává, už jsme v minulosti takové akce dělali. Líbí se mi i venkovní akce, něco ve stylu vycházky v rámci Noci divadel, kdy jsme společně s divadlem a okrašlovacím spolkem Za krásnou Ostravu vyrobili a nainstalovali naučnou ceduli u Ostravice-Textilie. Na křtu cedule vystoupili herci Jan Fišar a Tomáš Jirman se speciálním programem z historie zaniklého Německého domu, jemuž je cedule také věnována – tyto akce považuji za podařené a ráda bych do budoucna nějaké podobné s divadlem podnikla.

Jak vlastně vy sama vnímáte NDM nejen jako divadlo, ale i jako kulturní instituci s širším spektrem aktivit?

Jsem ráda, že máme v našem městě pestrrou mozaiku divadelních souborů – všechny jsou pro rozvoj města podstatné a nenahraditelné. Jsem na naše divadla pyšná. Představení NDM navštěvuji pravidelně, ale bohužel z časových důvodů ne tak často, jak bych chtěla. Jsem ráda, že se divadlo hlásí k historickému centru, a taky je třeba ocenit to, že se dlouhodobě spolu s dalšími lidmi a institucemi snaží o rehabilitaci náměstí Msgre Šrámka, na kterém je nyní nevzhledné parkoviště. Díky tomu, že jsme schopni jako instituce a lidé jít společně za stejnou věcí, se diskuse o budoucnosti náměstí pohnula vpřed a město na jeho nové řešení vypsalo architektonickou soutěž – brzy bychom se měli dočkat náměstí, které se, doufejme, opět stane důstojným prostředím nejen pro katedrálu Božského Spasitele, ale také pro Divadlo Jiřího Myrona a Ostravskou univerzitu, jež na něm také sídlí. (ad)

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ
PŘI NÁRODNÍM DIVADLE MORAVSKOSLEZSKÉM

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Účastníci jsme se Noci Divadel 2016!

Dne 19. 11. 2016 jsme se s Divadelním ateliérem zúčastnili Noci divadel. V průběhu akce jsme čtyřikrát ve zkušební DJM zahráli shakespeareovskou koláž *Možná přijde i Shakespeare!*

Představení *MOŽNÁ PŘIJDE I SHAKESPEARE!*

Foto Vojtěch Žižka

Rok Shakespeara je za námi!

V roce 2016 jsme se účastnili celoostravského projektu *Shakespeare Ostrava 2016*. V rámci projektu vznikly 3 metodiky

k shakespeareovským inscenacím napříč soubory, proběhla Divadelní škola pro pedagogy zaměřená na tohoto dramatika a alžbětinské divadlo a vznikly dva výstupy Divadelního ateliéru, které měly 13 repríz.

Pololetní výstup Divadelního ateliéru

Dne 20. prosince proběhl pololetní výstup Divadelního ateliéru. Před obecnstvem z řad rodičů, kamarádů a přátel Ateliéru předvedli členové ateliéru svou práci za první polovinu sezóny.

Divadelní ateliér – dramaťák při divadle, který vznikl v září 2015, se uskutečňuje za podpory statutárního města Ostravy a Nadace život umělce.

Nabídka workshopů, prohlídek

Kromě workshopů zaměřených na určitou inscenaci a prohlídek zákulisí nabízíme od nového roku specializované workshopy s umělci NDM. Nabídka byla rozšířena o muzikálový a herecký workshop.

Workshop *MUČEDNÍK, NEBO HRDINA?* s Radanou Otipkovou a Robertem Fintou v rámci Divadelní školy pro pedagogy
Foto Martin Kusyn

Noc s Andersenem

I v tomto roce se zapojujeme do celorepublikového projektu *Noc s Andersenem*, který se letos bude konat 31. 3. 2017! A jaké pohádkové postavy potkají děti v budovách divadla tentokrát? Více informací se již brzy objeví na našich stránkách www.ndm.cz v sekci Ateliér. (ro, kv)

PRO PEDAGOGY

Máme za sebou první ročník Divadelní školy pro pedagogy

V loňském roce proběhla čtyři setkání v rámci celoroční Divadelní školy pro pedagogy. Témata setkání se odvíjela od dramaturgie NDM. Na tento rok připravujeme již druhý ročník akreditovaného programu vzdělávání pedagogů.

DOPORUČUJEME!

Na které inscenace vzít studenty v měsících leden a únor?

Bouře, Car Samozvanec, Chaplin, Škola pro ženy, Veselé paničky windsorské

Metodika v kostce:

PRVNÍ NÁVŠTĚVA DIVADLA

(pro žáky 1.–3. tříd)

Aktivity předcházející první návštěvě divadla:

Cílem těchto aktivit je připravit a naladit mladého diváka na první návštěvu divadla.

Jak se chovat v divadle?

Jaký je rozdíl mezi chováním na hřišti a v divadle? Zkuste si to vyzkoušet ve třídě a následně s dětmi diskutujte. Můžete

vyzkoušet mnoho různých prostředí (ulice, les, autobusová zastávka, ...).

Jak se do divadla obléci?

Přineste si z domu různé části oblečení a doplňků a nechte děti vybrat, co by si do divadla oblékly.

Co do divadla nepatří?

Nechte děti nakreslit, co do divadla nepatří. Vycházejte by měly z předešlých aktivit a informací, které se o divadle již dozvěděly.

TIPY PRO RODINY S DĚTMI

Tip na představení pro leden/únor

Éva Pataki

EDITH A MARLENE

Láska, vášeň, zklamání

Dvě legendy, jeden muzikál

29. 1. 2017 v 10.30 hodin
v Divadle Jiřího Myrona

DIVADELNÍ SLOVNÍK

Foyer

- *vysslovujeme jako foajé nebo foajér (je bud rodu středního a nesklonné, nebo rodu mužského a skloňuje se podle vzoru hrad)*
- *tímto termínem označujeme prostor, který slouží pro oddech diváků během přestávek při představení*
- *často se jedná o sál, který má i jiné umělecké využití – u nás se ve foyeru konají např. výstavy, koncerty, dramaturgické úvody, besedy či společná popremiérová setkání diváků a umělců (více na www.ndm.cz, sekce NDM EXTRA)*

Výstava obrazů ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka
Foto Václav Melecký

Premiálu inscenace **HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU** si nenechala ujít herečka Jana Bernášková – na fotografii s Vladimírem Polákem.

Foto Radovan Šťastný

Alexandra Gasnářková oslavila 70. narozeniny hlavní rolí v komedii **JE ÚCHVATNÁ!** Na premiéře jí vestoje tleskalo celé Divadlo Antonína Dvořáka.

Foto Radovan Šťastný

Beseda v Knihcentru s Vlastimilem Harapesem a šéfkou baletu Lenkou Dřímlovou nejen o klasickém baletu, ale také o prvních choreografiích Jiřího Kyliána uvedených v Národním divadle v Praze.

Foto Lukáš Ston

Výjimečnost inscenace **DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT** spočívá ve spojení světově uznávaných tvůrců Jiřího Kyliána, Ohada Naharina a Itzika Galiliho, který je na fotografii společně s asistentkou Jiřího Kyliána Roslyn Anderson a šéfkou baletu Lenkou Dřímlovou.

Foto Martin Popelář

Do Ostravy se po 69 (!) letech vrátila Fibichova **BOUŘE**. Na fotografii sopranistka Olga Jelínková a Jevhen Šokalo, kteří se v Ostravě představili poprvé, vedle nich kolega Martin Gurbal.

Foto Martin Popelář

Jubilejní 20. **OST-RA-VAR** – tradiční Festival ostravských činoherních divadel se v letošním roce uskutečnil od 7. do 11. prosince 2016. Festival zahájil primátor města Ostravy Tomáš Macura. Na snímku během křtu výročního Almanachu za asistence Pavlína Kačkové a Izabely Firlové.

Foto Radovan Šťastný

Třetí **OPERNÍ SIRÉNY** se zabývaly specifiky české opery. S publikem debatovali ředitel NDM a režisér Jiří Nekvasil a muzikolog specializující se na tvorbu Leoše Janáčka a českou operu doc. Jiří Zahrádka.

Foto Martin Kusyn

Návštěvníci Národního divadla moravskoslezského se mohou od pondělí 7. listopadu těšit z nové výstavy. V Galerii současné malby ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka jsou k vidění obrazy Alžběty Dirnerové.

Foto Vojtěch Žižka

V prostoru budoucí malé scény NDM se uskutečnil pořad s názvem **ČECHY LEŽÍ U MOŘE ANEB REFLEXE ČECH V SHAKESPEAROVĚ DÍLE** – inscenované čtení s hudebním doprovodem provázené výkladem odborníka na slovo vzatého – pana profesora Martina Hilského.

Foto Vojtěch Žižka

V Divadle Antonína Dvořáka se konalo jedno z debatních setkání týdeníku Respekt. Debatu s názvem **EVROPA NA ROZCESTÍ** moderovala Silvie Lauder, jejími hosty byli Alžběta Bajerová, Jaroslav Spurný a Erik Tabery.

Foto Martin Kusyn

Velvyslanec Nizozemského království Jeho Excelence Eduard W. V. M. Hoeks s manželkou navštívili v pátek 9. prosince 2016 představení inscenace **DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT**.

Foto Martin Popelář

Slavnostní rozloučení s projektem **SHAKESPEARE OSTRAVA 2016** proběhlo 13. prosince v Divadle Jiřího Myrona přednáškou režiséra a významného překladatele díla W. Shakespeara docenta Jiřího Joska – na snímku s ředitelem NDM Jiřím Nekvasilem a proděkanem FF OU docentem Petrem Kopeckým.

Foto Martin Kusyn

- slavnostní rauty
- plesy
- konference
- svatby
- rodinné oslavy
- moderní gastronomie
- individuální přístup
- vysoká kvalita
- profesionální servis
- technické zajištění

info@lpcatering.cz

+420 603 317 299

www.lpcatering.cz

CHEESY

VÁŠ OBCHOD S DELIKATESAMI

LAHODNÉ SÝRY Z CELÉ EVROPY
ŠUNKY A UZENINY NEJVYŠŠÍ JAKOSTI
FARMÁŘSKÉ A BIO PRODUKTY
ČERSTVÉ KVÁSKOVÉ PEČIVO
BEZLEPKOVÉ A CELOZRNNÉ MOUKY
SUŠENÁ RAJČATA, ŘECKÉ OLIVY
KVALITNÍ VÍNA, KOŘENÍ...
A MNOHEM VÍCE

KUPÓN PRO VÁS - ODSTŘIHNĚTE A PŘIJĎTE NÁS NAVŠTÍVIT

CHEESY

VÁŠ OBCHOD S DELIKATESAMI

ČS. LEGIÍ 5, OSTRAVA (U KUŘÍHO RYNKU)

TEL: 736 627 576

E-MAIL: CHEESY.OVA@EMAIL.CZ

POUKÁZKA NA 30 CZK

SLEVA BUDE ODEČTENÁ
PŘI VAŠEM NÁKUPU
NAD 300 CZK

RYCHLÝ INTERNET TAKÉ U VÁS!

10 Mbps

pouze 300 Kč/měsíc*

*cena při úvazku na 24 měsíců
mapu pokrytí naleznete na adrese <http://mapy.ovanet.cz/mapa-site>

VÝHODY SLUŽBY

- bez FUP • instalace od 1 Kč • vysoká rychlost připojení •
- 100% dostupnost a spolehlivost •

V PŘÍPADĚ ZÁJMU VOLEJTE

+420 555 135 155

Ovanet a.s., Hájkova 1100/13, 702 00 Ostrava – Přívoz
+420 555 135 155, <http://www.ovanet.cz>, obchod@ovanet.cz

ova.net®

Data | Hlas | Obraz | Internet

INFORMUJEME VÁS

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legii 148/14, 701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava,
telefon: 596 276 111, e-mail: predprodej@ndm.cz
www.ndm.cz

KDE SI MŮŽETE ZAJISTIT VSTUPENKY?

- **e-VSTUPENKA:** vstupenky nakupujte, plaťte a tiskněte v pohodlí domova na www.ndm.cz
- **sms-VSTUPENKA** na vybraná představení
- **v předprodeji** na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona:

pondělí	12.00 – 17.00
úterý až pátek	8.00 – 17.00
sobota	9.00 – 12.00

předprodej – telefon: 596 276 203
603 184 562
596 276 242
736 627 169

obchodní oddělení – telefon: 596 276 189
objednávky vstupenek nad 10 ks

- **v kanceláři předplatného** na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona

pondělí	12.00 – 17.00
úterý	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
středa	8.00 – 13.00 13.30 – 17.00
čtvrtek	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
pátek	8.00 – 12.00

předplatné – telefon: 596 276 202
736 627 168

- **hodinu před začátkem představení u pokladny**
v Divadle Antonína Dvořáka – telefon: 596 276 420
v Divadle Jiřího Myrona – telefon: 596 276 135
- na dalších prodejních místech NDM – jejich seznam najdete na www.ndm.cz

ZLATÁ KARTA NDM – vaše celoroční sleva!

Můžete s ní ušetřit až 60 % z ceny vstupného.
Ptejte se v našich pokladnách.

VEŘEJNÉ GENERÁLKY

Prodej vstupenek na veřejné generálky probíhá v předprodeji.
Na veřejné generálky jednotné vstupné.

CENÍK VSTUPENEK

Ceník vstupenek na jednotlivá představení a přehled poskytovaných slev jsou vyvěšeny u pokladny předprodeje NDM.

Zbývající vstupenky na představení v prodeji hodinu před začátkem představení přímo v Divadle Jiřího Myrona a Divadle Antonína Dvořáka

VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 5 MĚSÍCŮ DOPŘEDU!

ZVÝHODNĚNÉ PARKOVÁNÍ PRO DIVÁKY NDM

Divadlo Antonína Dvořáka – Garáže Ostrava, a.s.

Smetanovo náměstí – po předložení vstupenky 45 Kč po dobu představení

Divadlo Jiřího Myrona – Garáže Ostrava, a.s.

Náměstí Msgre Šrámka – po předložení vstupenky 60 Kč za 3,5 hodiny po dobu představení

POZOR! V případě parkování na náměstí Msgre Šrámka platí sleva pouze pro parkovací prostor před katedrálou. Na bočním parkovišti označeném číslem III. nelze slevu uplatnit, neboť je zde umístěn parkovací automat.

PODPORUJÍ NÁS

Činnost Národního divadla moravskoslezského,
příspěvkové organizace,
je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivity Národního divadla moravskoslezského
jsou také finančně podporovány
Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

hlavní partner

partner baletních představení

Auto Heller

předprodej vstupenek

www.ndm.cz

OSTRAVA!!!

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

6.	LOUSKÁČEK		18.30	B
7.	ŠKOLA PRO ŽENY	PS2	18.30	Č
9.	JE ÚCHVATNÁ!	ČP	18.30	Č
10.	BOUŘE	E	18.30	O
11.	LA CLEMENZA DI TITO	F	18.30	O
12.	JE ÚCHVATNÁ!	ZP3	18.30	Č
13.	BOUŘE	D	18.30	O
18.	BRANIBOŘI V ČECHÁCH	II.	18.30	O
19.	HODINA PŘED SVATBOU – premiéra	PP	18.30	Č
20.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ		18.30	B
21.	HODINA PŘED SVATBOU – první repríza	MP	18.30	Č
22.	ROBERTO DEVEREUX	ZP1	16.00	O
24.	LA CLEMENZA DI TITO	VOP	18.30	O
25.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	F	18.30	B
26.	BRANIBOŘI V ČECHÁCH	C	18.30	O
27.	HODINA PŘED SVATBOU	D	18.30	Č
28.	ROBERTO DEVEREUX – derniéra	PS	18.00	O
29.	DENÍK MÉHO OTCE aneb PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA	N	15.00	Č
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA				
3.	MUČEDNÍK		19.00	Č
14.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

4.	HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU II.	II.	18.30	Č
5.	KISS ME, KATE (Kačenko, pusul!)	VII.	18.30	OPTA/M
6.	PLES V OPEŘE		18.30	OPTA/M
7.	JESUS CHRIST SUPERSTAR	X.	18.30	OPTA/M
8.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)		14.00	Č
8.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)		19.00	Č
12.	EVITA	ALW1	18.30	OPTA/M
13.	DONAHAI (Hole dupy)		18.30	Č
14.	EVITA		18.30	OPTA/M
15.	DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT	N	15.00	B
17.	DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT	V.	18.30	B
18.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
19.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
20.	KISS ME, KATE (Kačenko, pusul!)	IV.	18.30	OPTA/M
21.	SUNSET BOULEVARD		18.30	OPTA/M
24.	KISS ME, KATE (Kačenko, pusul!)	E	18.30	OPTA/M
26.	CAR SAMOZVANEC – česká premiéra	PP	18.30	Č
27.	FANTOM LONDÝNA – naposledy v sezóně		18.30	OPTA/M
28.	CAR SAMOZVANEC – první repríza	MP	18.30	Č
29.	EDITH A MARLENE	SP	10.30	OPTA/M
31.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ	školy	10.30	OPTA/M
31.	CAR SAMOZVANEC	V.	18.30	Č
DIVADELNÍ KLUB				
8.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č

INZERCE

THE MEDIA

DIGITAL SIGNAGE SOLUTION

KAŽDÝ DEN PRACUJEME NA TOM,
ABYSTE BYLI VIDĚT.

lonec nudy v čelárnách...

VELKOPLOŠNÉ OBRAZOVKY VE FAKULTNÍ NEMOCNICI OSTRAVA.

VAŠE REKLAMNÍ A MEDIÁLNÍ AGENTURA

www.budetevidet.cz

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

2.	BRANIBOŘI V ČECHÁCH	VII.	18.30	O
3.	BOUŘE	IV.	18.30	O
5.	ANDREA CHÉNIER	ZP1	16.00	O
7.	HODINA PŘED SVATBOU	E	18.30	Č
8.	BOUŘE	VOP	18.30	O
10.	JE ÚCHVATNÁ!		18.30	Č
11.	ŠKOLA PRO ŽENY	PS	18.30	Č
15.	HODINA PŘED SVATBOU	II.	18.30	Č
16.	ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE – premiéra	PP	18.30	O
17.	JE ÚCHVATNÁ!	IV.	18.30	Č
18.	ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE – druhá premiéra	MP	18.30	O
19.	JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA		16.00	Č
21.	ANDREA CHÉNIER		18.30	O
22.	ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE	F	18.30	O
23.	KRÁL UBU	C	18.30	Č
25.	MEZINÁRODNÍ GALA		18.30	B
26.	LA TRAVIATA		16.00	O
28.	BRANIBOŘI V ČECHÁCH	V.	18.30	O
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA				
4.	KUŘAČKY		19.00	Č
5.	KUŘAČKY		19.00	Č
23.	MUČEDNÍK		19.00	Č
26.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č

Nákup a rezervace vstupenek online na www.ndm.cz

Přímo z domova si můžete nejen vybrat titul a termín návštěvy divadla, ale i provést rezervaci či zakoupit vstupenky.

Nově lze přes online nákup využít i studentskou slevu 50 %.

VYUŽIJTE SVÉ ZAMĚSTNANECKÉ BENEFITY

Kde? U nás, v Národním divadle moravskoslezském!
Zpříjemněte si večery divadelními zážitky.

**K nákupu vstupenek můžete využít
poukázky Sodexo – Flexi Pass,
Dárkový Pass, Relax Pass a Fokus Pass.**

Poukázky mohou být použity pro nákup vstupenek na všechna představení NDM.

Jak na to? Vyberte si libovolné představení, zaplatte v pokladně poukázkami a užijte si krásný večer!

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

1.	CHAPLIN	II.	18.30	B
2.	CHAPLIN	školy	11.00	B
2.	ŠPANĚLSKÁ MUŠKA		18.30	Č
3.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
4.	CHAPLIN	X.	18.30	B
5.	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ		10.30	Č
5.	SUNSET BOULEVARD		18.30	OPTA/M
7.	PLES V OPEŘE		18.30	OPTA/M
8.	KISS ME, KATE (Kačenko, pusul)	F	18.30	OPTA/M
9.	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ	ZP3	18.30	Č
11.	CHAPLIN – zájezd Praha		19.00	B
13.	EVITA		18.30	OPTA/M
14.	KISS ME, KATE (Kačenko, pusul)	V.	18.30	OPTA/M
15.	JESUS CHRIST SUPERSTAR	ALW1	18.30	OPTA/M
16.	CAR SAMOZVANEC	VII.	18.30	Č
17.	DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT	P2	18.30	B
18.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
22.	HABAŽÚRA		18.30	Č
23.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
24.	KISS ME, KATE (Kačenko, pusul)	D	18.30	OPTA/M
25.	JESUS CHRIST SUPERSTAR	PS2	18.30	OPTA/M
27.	CAR SAMOZVANEC	ČP	18.30	Č
28.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M

Změna programu vyhrazena!

Červeně označené dny – so, ne, svátky

O – opera, Č – činohra, B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál

Předplatitelské skupiny: E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X, PS, PS2, PP, MP, ČP, VOP, ALW1, ZP1, ZP3

BUĎTE V OBRAZE!

Zajímá Vás, co se děje u nás v divadle? Chcete být informováni, dostávat měsíční programy, aktuality nebo třeba PDF verzi tohoto časopisu a zpravodaje?

JE TO JEDNODUCHÉ!

Stačí vyplnit krátký formulář
na webových stránkách divadla
www.ndm.cz/cz/newsletter
a budeme Vám pravidelně zasílat
všechny naše novinky!

OPERA

Zdeněk Fibich

BOUŘE

10. 1. (18.30), 13. 1. (18.30), 3. 2. (18.30), 8. 2. (18.30)

Wolfgang Amadeus Mozart

LA CLEMENZA DI TITO

11. 1. (18.30), 24. 1. (18.30)

Bedřich Smetana

BRANIBOŘI V ČECHÁCH

18. 1. (18.30), 26. 1. (18.30), 2. 2. (18.30), 28. 2. (18.30)

Gaetano Donizetti

ROBERTO DEVEREUX

22. 1. (16.00), 28. 1. (18.30) – derniéra

Umberto Giordano

ANDREA CHÉNIER

5. 2. (16.00), 21. 2. (18.30)

Benjamin Britten

ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE

16. 2. (18.30), 18. 2. (18.30), 22. 2. (18.30)

Giuseppe Verdi

LA TRAVIATA

26. 2. (16.00)

ČINOHRA

Marius von Mayenburg

MUČEDNÍK

3. 1. (19.00), 23. 2. (19.00)

Karel Poláček – Arnošt Goldflam

HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU

4. 1. (18.30)

Molière

ŠKOLA PRO ŽENY

7. 1. (18.30), 11. 2. (18.30)

George Tabori

MŮJ BOJ (Mein Kampf)

8. 1. (14.00), 8. 1. (19.00)

Venedikt Jerofejev

MOSKVA → PETUŠKY

8. 1. (19.00)

Peter Quilter

JE ÚCHVATNÁ!

9. 1. (18.30), 12. 1. (18.30), 10. 2. (18.30), 17. 2. (18.30)

Terrence McNally – David Yazbek

DONAHAI (Hole dupy)

13. 1. (18.30), 18. 2. (18.30)

Simon Stephens – Mark Haddon

PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM

14. 1. (19.00), 26. 2. (19.00)

Pere Riera

HODINA PŘED SVATBOU

19. 1. (18.30), 21. 1. (18.30), 27. 1. (18.30), 7. 2. (18.30), 15. 2. (18.30)

Adolf Nowaczyński

CAR SAMOZVANEC

26. 1. (18.30), 28. 1. (18.30), 31. 1. (18.30), 16. 2. (18.30), 27. 2. (18.30)

Pavel Vilikovský – Miro Dacho

DENÍK MÉHO OTCE

aneb PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA

29. 1. (15.00)

ČINOHRA

Franz Arnold – Ernst Bach

ŠPANĚLSKÁ MUŠKA

2. 2. (18.30)

Anna Saavedra

KUŘÁCKY

4. 2. (19.00), 5. 2. (19.00)

William Shakespeare

VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ

5. 2. (10.30), 9. 2. (18.30)

Oscar Wilde

JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA

19. 2. (16.00)

Michael Cooney

HABAŽÚRA

22. 2. (18.30)

Alfred Jarry

KRÁL UBU

23. 2. (18.30)

BALET

Petr Iljič Čajkovskij

LOUSKÁČEK

6. 1. (18.30)

DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT

15. 1. (15.00), 17. 1. (18.30), 17. 2. (18.30)

Felix Mendelssohn-Bartholdy

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

20. 1. (18.30), 25. 1. (18.30)

CHAPLIN

1. 2. (18.30), 2. 2. (11.00), 4. 2. (18.30), 11. 2. (19.00) – zájezd Praha

MEZINÁRODNÍ GALA

25. 2. (18.30)

OPERETA/MUZIKÁL

Cole Porter – Bella Spewack – Samuel Spewack

KISS ME, KATE (Kačenko, pusl!)

5. 1. (18.30), 20. 1. (18.30), 24. 1. (18.30), 8. 2. (18.30), 14. 2. (18.30), 24. 2. (18.30)

Richard Heuberger – Victor Léon – Heinrich von Waldberg

PLES V OPEŘE

6. 1. (18.30), 7. 2. (18.30)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber

JESUS CHRIST SUPERSTAR

7. 1. (18.30), 19. 1. (18.30), 3. 2. (18.30), 15. 2. (18.30), 25. 2. (18.30)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber

EVITA

12. 1. (18.30), 14. 1. (18.30), 13. 2. (18.30)

Éva Pataki

EDITH A MARLENE

18. 1. (18.30), 29. 1. (10.30), 23. 2. (18.30), 28. 2. (18.30)

Andrew Lloyd Webber – Don Black – Christopher Hampton

SUNSET BOULEVARD

21. 1. (18.30), 5. 2. (18.30)

Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský – Michael Prostějovský

FANTOM LONDÝNA

27. 1. (18.30)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber

JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ

31. 1. (10.30)

A hand is shown pulling back a thick, red, velvety curtain from the left side of the frame. The curtain is partially open, revealing a dark red background. The lighting is dramatic, highlighting the texture of the fabric and the hand.

Auto Heller,
hrdý partner
Národního divadla
moravskoslezského.

OSTRAVA | OPAVA

www.autoheller.cz

NÁRODNÍ DIVADLO
MORAVSKOSLEZSKÉ

#ndmostrava

*Bud'te s námi
i ve virtuálním světě...*

Národní divadlo
moravskoslezské

ndm ostrava

ndm.ostrava

ndm ostrava

www.ndm.cz